

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 2-fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 25 i 26 de juny del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Recomença la sessió d'investidura del candidat a president de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Mixt, Hble. Sra. Maria Antònia Munar i Riutort per un temps de 30 minuts.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Molt Hble. Sr. President del Parlament de les Illes Balears, Molt Hble. President en funcions del Govern de les Illes Balears, honorables conselleres i consellers, digníssimes autoritats que ens acompanyen, senyores i senyors.

Unió Mallorca és un partit definit estatutàriament com a partit de centre nacionalista i liberal, volem continuar apostant d'una forma clara i decidida pel compromís que hem anat adquirint al llarg d'aquests anys amb milers de ciutadans i ciutadanes. Un compromís fonamentat en la defensa dels interessos de Mallorca i de tots els mallorquins, una manera de fer política ens caracteritza i és la del seny i la moderació, sense extremismes, sense dogmatismes perquè en política és possible allò que és socialment acceptat. Sense urgències, perquè allò vertaderament important és fer les coses dia a dia i anar fent camí, però amb uns objectius, això sí, clars: la qualitat de vida, el benestar, la productivitat i la convivència perquè per a Unió Mallorca el més important són les persones, perquè creim que ens ho mereixem, ens ho mereixem com a poble, com un poble que ha tengut sempre empenya, perquè hem estat un poble sempre tenaç i perquè hem tengut voluntat d'existir i de persistir.

Unió Mallorca ha donat mostres de saber estar sempre en el seu lloc i entre d'altres, d'haver aportat en cada moment la seva voluntat d'ajudar a la governabilitat de les institucions. És així que tots afrontam aquesta nova etapa política amb el repte, un repte inexcusable de donar resposta vàlida i efectiva als problemes històrics de finançament i d'inversió que ens situen avui per avui en els darrers llocs en serveis tan importants per als ciutadans com són la sanitat, l'educació, les carreteres, la competitivitat de les nostres empreses. La necessitat de superar aquest dèficit històric i el reconeixement del fet insular han de ser, en el nostre entendre, els eixos vertebradors de l'activitat política, no tan sols d'aquesta comunitat sinó també de l'Estat espanyol. Ha de ser una condició bàsica per al Govern de les Illes Balears assolir un model econòmic estable, garantir la productivitat i la igualtat de les condicions de la nostra gent amb la restat de l'Estat i d'Europa, que s'impulsi l'activitat empresarial, la industrial, generadora de riquesa i per tant, de sostenibilitat i de futur. Donar solucions definitives és per a nosaltres aconseguir el benestar i la màxima qualitat de vida i ho és també aplicar el model territorial que definirà la Mallorca que volem d'aquí 10, 15, 20 o 25 anys, la Mallorca dels nostres fills i si és possible la dels nostres néts. La situació política que existeix a la nostra comunitat i la que existeix en el Govern de l'Estat, permet suposar una correcte sintonia entre les institucions pel que fa a tots i cada un d'aquests objectius exposats i pensam que no hi haurà entrebancs donat que, encara que sempre hauria de ser així, sabem que moltes vegades el fet de que institucions diferents estiguin governades també per partits diferents fan que hi hagin entrebancs, que esperam en aquest cas i estamben segurs que en el cas de les Illes Balears

els governants tendran la capacitat suficient d'aprofitar aquesta avinentesa de que governin aquí i allà els mateixos partits polítics.

És moment de reptes, se'ns plantegen reptes concrets de primera magnitud que exigiran compromisos, compromisos clars i actuacions decidides ja que és molt el que està en joc. L'aprovació definitiva del Pla territorial de Mallorca que establirà uns paràmetres de desenvolupament i amb concordança amb la nostra realitat territorial, econòmica i social definint pautes de creixement i de sostre poblacional, són un d'ells. Aquest instrument serà una pedra angular del nostre futur, amb aquesta vocació va néixer i d'aquesta manera ha de ser entès. També ho és el Pla de carreteres, les comunicacions i desenvolupament són coses que sempre han anat juntes. Creim que s'ha de fer feina, que s'ha de continuar fent feina, la feina que s'havia fet en el darrer any en matèria de carreteres i que a més ha de tenir l'adequat finançament. Les mancances en aquest àmbit jo crec que adquireixen una transcendència essencial quan afecten, com és el cas, a la seguretat dels ciutadans, però també en el creixement de sectors econòmics, tan industrial com d'altres. També és precís continuar la gran tasca en el tractament de residus, crec que avui dia podem dir que gràcies a la gestió d'aquests darrers 4 anys hem aconseguit ser pioners en tota Europa i que avui és imprescindible continuar fent feina i posar en marxa aquest tercer forn, indispensable, que va en total concordança amb les directrius europees d'eliminar els abocaments. En un altre àmbit s'ha d'anar més enllà, especialment amb dos aspectes, dos aspectes que són bàsics i que fan que les Illes Balears necessitin d'una inversió molt important, aquests dos aspectes són els recursos hídrics i energètics. És imprescindible aconseguir que s'executin les inversions que resolguin els problemes que són crònics i que tenim amb el subministrament d'aigua. Una illa com Mallorca amb 700.000 habitants i 10 milions de visitants anuals, no ens podem permetre el luxe de dependre de si plou o no plou. Pareix lògica que l'expectativa d'aquestes inversions, donat que el Pla hidrològic ha estat aprovat pel Sr. Matas, exministre i futur president, doncs crec que no serà molt difícil aconseguir el finançament necessari. També és imprescindible l'assoliment definitiu d'allò que és el Pla energètic, un pla que en el nostre entendre ha de contemplar les dues opcions, gas i cable.

És evident que un repàs detallat de les mancances de la nostra terra pel que fa a les inversions en infraestructures evidencia l'enorme dèficit històric que patim, dèficit que entenem que s'ha d'anar superant poc a poc pel benefici de tots els ciutadans. Des d'Unió Mallorca hem volgut calcular d'una manera aproximada les inversions necessàries per garantir l'efectiu benestar de tots els ciutadans i l'activitat del nostre sector productiu, uns 1.500 milions d'euros. És a dir, en pessetes uns 250.000 milions i que repartits estarien entre carreteres, instal·lacions energètiques i hidràuliques i els accessos al port. Estam posant damunt la taula quantitats econòmiques molt importants que han de ser gestionades sense por i amb molt responsabilitat. Aquesta és l'essència d'aquest pacte programàtic i de governabilitat que s'ha signat entre Unió Mallorca i el Partit Popular, sense por, sense por perquè no hem de pensar que aquestes inversions han de suposar ni especulació urbanística, ni pressió de la mateixa. Són solucions a problemes que patim i que només vénen a suplir les mancances que s'han anat produint al llarg del temps perquè els creixements no han tengut les infraestructures adients. Ja hem

manifestat que el Pla territorial de Mallorca permetrà unes regles de joc molt clares i que per tant, tendrem molta seguretat jurídica i ens permetrà arbitrar unes mesures de desenvolupament sostenible a la nostra illa. Totes les inversions que hem assenyalat per ser veritables instruments de generació de riquesa i de benestar s'han d'emmarcar, en el nostre entendre, dins d'aquest pla i amb la mateixa responsabilitat, deïa, perquè hem d'evitar amb tot moment que aquestes inversions generin una situació de col·lapse, de saturació i d'inestabilitat en el nostre teixit econòmic i social, m'explicaré. Processos inversors de la dimensió dels que s'han exposat exigeixen l'establiment d'un calendari que permeti fer d'aquests recursos un important motor de la nostra economia, però sense generar, com va passar amb altres iniciatives, exemple Pla Mirall, veritables problemes de caire social. Aquesta prudència serà a més a més beneficiosa per al nostre teixit econòmic i empresarial, així les nostres empreses podran assumir el repte d'aquestes realitzacions, ser alhora subjecte actiu i passiu d'aquest impuls, sense veure-se excloses per una competència externa que no deixaria beneficis a la nostra terra.

De totes maneres no tot són inversions. La Constitució espanyola de 1978 en el seu article 138.1 estableix també l'existència del fet insular i la necessitat de què aquest sigui tengut sempre en compte a l'hora de garantir aquest equilibri econòmic envers l'Estat, amb criteris de màxima justícia, evitar perjudicis i greuges comparatius entre els nostres ciutadans i la resta de l'Estat espanyol és una obligació de l'Administració. La realitat insular genera també la necessitat de definir competències sense duplicitats perquè cada una de les administracions pugui vetllar d'una forma eficient i eficaç amb la gestió dels recursos que li pertanyen. És un objectiu que passa, sense cap dubte, per consolidar l'edifici institucional que es deriva del nostre Estatut d'Autonomia, amb els consells insulars vertebrats com a governs de cada una de les illes i per l'assoliment d'un finançament just i equilibrat per a tots els ajuntaments, amb una menció especial a la necessitat d'aprovar la Llei de capitalitat de Palma, que haurà de ser peça clau per resoldre els problemes que travessa la capital de la nostra comunitat. Dins les mesures de caire econòmiques necessàries per compensar els costos de la insularitat, pren protagonisme inexcusable l'aplicació del Règim Especial de les Illes Balears, citat de manera repetitiva i invocat una vegada i una altra, però encara no aplicat de forma plena i efectiva. Establir solucions vàlides per al transport de passatgers, mercaderies o matèries primes és una prioritat connectant les illes entre si i també aquestes amb el territori peninsular. També apostam per la desestacionalització i la promoció d'un turisme de qualitat. Per un tractament adequat dels treballadors fixos discontinus i moltes altres coses més que es detallen precisament a l'articulat del REB. També és essencial la definició d'un sistema impositiu que compensi el dèficit provocat per la insularitat a les nostres empreses, igualant la seva competitivitat amb la resta de l'Estat. Aquest fet, sens dubte, incidirà també damunt la seva modernització i renovació.

Parlam d'economia. La importància del turisme dintre del producte interior brut és clara i evident i la vinculació de l'activitat turística damunt altres activitats econòmiques és un fet. El petit i mitjà comerç, l'agricultura, la pesca, els transports, la restauració són alguns dels exemples de com el turisme marca el ritme de la nostra economia. Aquesta realitat efectivament exigeix un compromís amb el sector turístic, no hi ha cap dubte

de la necessitat d'aconseguir dia a dia l'excel·lència turística, de fomentar de forma clara el turisme de qualitat, amb infraestructures necessàries i que són imprescindibles per tal, les carreteres, els camps de golf, els ports esportius i que puguin gaudir d'una terra importantíssima i d'uns espais naturals ben conservats. En aquest sentit, entre tots, administracions públiques i sector privat hem de concertar uns objectius i unes pautes de treball, posant especial atenció i intenció a la promoció, la recerca de la qualitat, l'atenció a zones turístiques, la lluita contra la desestacionalització, l'impuls d'atractius turístics complementaris, com pot ser el turisme esportiu, el turisme cultural i el de la natura. També aquí l'Estat hauria de tenir un compromís amb les Illes Balears, l'activitat turística incrementa de manera molt notable la població a la nostra comunitat sense que aquest factor avui per avui es tenguí en compte a l'hora del nostre finançament. La negociació allà on ens agradaria participar de la reforma de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes per al proper període del 2007 al 2012 i que s'ha d'efectuar lògicament dins aquesta legislatura haurà d'incloure inevitablement el fet de la població flotant, només així amb aquest reconeixement podem fer front a les necessitats d'una sanitat que ha de poder oferir una atenció propera i de qualitat i d'un sistema educatiu que garanteixi la llibertat d'elecció de centre, res millor per a la lliure elecció de centre i que no hi hagi problema de què tots siguin els millors. A més a més la recerca d'instruments ens ha de permetre gestionar els recursos que es generen dins la nostra comunitat, gràcies precisament a l'activitat turística. Amb l'impuls que suposa l'activitat turística per a la nostra economia es poden dissenyar actuacions que permetin traslladar aquest impuls a altres sectors econòmics que no disposen avui per avui del mateix econòmicament, socialment que allò que significa precisament l'activitat turística, però que sabem que formen part de la nostra realitat i que per tant, també han de ser defensades i potenciades d'una manera decidida.

Sens dubte el nostre ha de ser un país allà on l'economia sigui el màxim de diversificada, allà on els sectors econòmics disposin del necessari per a actuacions dirigides a la seva protecció i promoció, sense perdre de vista les íntimes relacions de cada un d'aquests sectors amb el turístic, fomentant així aquest teixit de producció amb la potenciació per assolir que cada un d'aquests sectors potenciï als altres i entre tots potenciam el benestar dels nostres ciutadans. D'aquesta manera haurem d'establir mecanismes de protecció i de defensa del nostre sector primari, un sector especialment vulnerable dins de la nostra economia ja que representa un percentatge molt petit dins del producte interior brut. Malgrat aquest condicionant el cert és segur que aquest sector és dipositari de molts d'aspectes que fan que avui per avui siguin importantíssims, com les arrels de la nostra tradició i que formen un bagatge cultural molt important com a poble. A més a més és aquest el sector que amb moltes ocasions ens permet mantenir un entorn ambiental, un patrimoni natural que és precisament el que està en condicions de tenir aquests criteris de real sostenibilitat. Així el poc més que aquest sector primari pot tenir amb la nostra economia, s'ha de veure compensat per aquests valors afegits que han de suposar una implicació efectiva de les institucions en el seu futur, que passa amb molts de casos per l'establiment de mesures, com podien ser entre d'altres el finançament estable i definitiu pel món del trot. D'igual forma el sector secundari necessita d'actuacions clares i dirigides al seu enfortiment i futur. En aquest sentit, una política seriosa pel que fa a la

recerca, a la investigació, a la implantació de noves tecnologies, a l'increment del teixit industrial, implica també que els ajuntaments amb les seves competències sobre polígons industrials i amb les altres institucions, actuïn com a eixos d'actuació fonamentals. Però també ho són les diferents qüestions a les quals ens hem referit al llarg d'aquesta intervenció, és a dir les necessàries inversions en matèria d'infraestructures, en matèria de transports de mercaderies i de tots aquells aspectes que afecten molt directament el nostre teixit industrial.

Pel que fa referència al nostre comerç, component d'aquest sector terciari, sembla evident la necessitat de dur a terme un compromís clar de protecció, promoció i difusió d'aquesta activitat, tenint sempre en compte que és precisament aquest tipus de comerç que dóna vida als nostres carrers, que impedeix la degradació i la inseguretat ciutadana i que, per tant, juga un paper molt important dins el nostre mercat laboral i perquè també ens permet mantenir una oferta dels nostres productes i de les nostres tradicions de cara als visitants.

Però seria una errada d'incalculables conseqüències avaluar de manera detallada la nostra realitat econòmica i les seves necessitats sense situar-la dins del seu context, un context conformat per un entorn físic en el qual aquesta realitat econòmica es desenvolupa i per una identitat cultural que forma part essencial del que nosaltres som i especialment del que nosaltres volem ser. Un entorn físic que és la realitat del nostre territori, un territori limitat que ha de ser gestionat amb la màxima responsabilitat i estimació per protegir decididament el nostre patrimoni ambiental. Per això, ja fa anys que Unió Mallorquina defensa la protecció del nostre territori, la protecció del nostre paisatge, és una de les mesures que més poden garantir el manteniment d'un turisme de qualitat, sens dubte, aquest és el repte, fer compatible el desenvolupament econòmic de la nostra societat, la generació de riquesa i benestar per a tots els ciutadans amb el respecte al nostre patrimoni ambiental i al nostre patrimoni cultural. Activitat econòmica i medi ambient no poden ser conceptes contraposats, sinó tot el contrari, elements compatibles i inseparables que es vagin estenent, no tan sols als espais naturals, sinó també i de manera molt important, a les nostres zones urbanes.

I l'altre element que forma part del context que emmarca l'activitat econòmica és sense cap dubte la identitat cultural. A un moment on els processos econòmics de cada vegada presenten una vessant de més clara globalització, és necessari manifestar que el nostre desig no és patir un procés de clonació amb qualsevol altra illa o indret del món, on les nostres senyes culturals passin a ser part d'un hipotètic museu etnològic global, tot el contrari, volem apostar per la defensa d'aquestes senyes d'identitat comuna part essencial de nosaltres mateixos, del que ens fa ser com som a la vegada que ens enriqueim amb el que ens aporten els altres. Per això, lluny de voler amagar la nostra identitat, el nostre patrimoni històric i cultural, les nostres tradicions i la nostra llengua, el que volem és, precisament, que rebim la protecció i la difusió que es mereixen des de l'enriquiment que suposa un bagatge cultural d'aquesta importància. La nostra cultura, la nostra llengua, les nostres tradicions, les nostres senyes d'identitat són elements definitius a l'hora d'entendre la nostra societat, la nostra economia i a l'hora d'entendre'ns a nosaltres mateixos.

Com veurà, Sr. Matas, la nostra és també una posta per Mallorca, per fer país des de, com deia al principi, la nostra òptica de partit, de centre, nacionalista i, avui per avui, l'únic de l'Estat membre de la Internacional Liberal. És per tot això, per tot el que vostè va dir ahir i que va assenyalar com a coincidències, i per tot allò que estic segura avui farà seu de la meua intervenció, que he de manifestar que el nostre grup parlamentari donarà suport a la seva investidura com a president del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Jaume Matas per contestar la portaveu del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. MATAS I PALOU:

Sr. President, digníssimes autoritats, senyories i senyors. Senyores i senyors. Vull utilitzar aquest torn de rèplica per intentar donar resposta i aclarir una sèrie de qüestions que crec que s'han plantejat dins aquest discurs de la presidenta del Consell de Mallorca i d'Unió Mallorquina. Vull, abans de res, agrair-li el to de la seva intervenció i, per suposat, sobretot agrair-li les paraules finals, estic segura que aquesta serà una legislatura molt important per als ciutadans de Mallorca, per als ciutadans de les Illes Balears i que aquest serà el fruit, serà el resultat d'aquesta col·laboració i l'objectiu, en definitiva, que perseguim amb aquesta col·laboració.

Coincidim, efectivament, com molt bé ha dit la presidenta, amb molts d'aspectes programàtics i, naturalment, amb altres no tant, però és des d'aquest aspecte, és des de l'aspecte dels interessos generals de la comunitat autònoma, uns interessos generals que sempre són el més important, però que en aquests moments són i han de ser més importants que mai i més prioritaris per a tots nosaltres, des dels quals volem afrontar aquesta etapa i aquest pacte de governabilitat per a aquests anys d'aquesta legislatura.

Perquè entenem que d'aquesta defensa dels interessos dels mallorquins, d'aquesta defensa dels interessos dels ciutadans que, sense cap dubte, compartim, és des de l'estadi on podem escometre la solució d'aquells problemes que necessiten avui d'aquesta estabilitat, independentment de valoracions que puguem fer de caràcter i de caire polític del que hagi pogut passar al llarg d'aquests anys, crec que si alguna cosa és evident més que mai és que, en aquests moments, se necessita, i crec que aquest ha estat el resultat electoral més clar i més diàfan, es necessita una estabilitat política, una estabilitat de col·laboració, de cooperació entre totes les institucions, per poder resoldre els nostres problemes. I, lògicament, aquestes possibilitats d'enteniment i aquestes possibilitats de pacte sempre són més possibles quan hi ha voluntat política, sempre són més factibles quan aquesta voluntat d'enteniment s'estableix entre partits polítics, entre ideologies que puguin ser més properes, ideològicament parlant, i pel que fa a aquesta legislatura, programàticament parlant. I és per això que aquest acord s'ha basat en un acord programàtic, de programes polítics que neixen d'ideologies distintes, però sí que envolten el que

seria l'aspecte polític del centre i l'aspecte polític, en el nostre cas, naturalment, del centre dreta de les Illes Balears.

I crec que és en el centre polític, que és efectivament amb les polítiques de la moderació, és amb les polítiques del sentit comú on els ciutadans se senten més representats; i per això, els ciutadans mallorquins i els de les Illes Balears no són una excepció. Perquè, efectivament, l'important són les persones, i les persones, avui, senyories, què volen? Que els solucionem els seus problemes i que els puguem garantir, des de l'acció de govern de totes les institucions; que poden tenir les seves necessitats cobertes i que poden tenir la qualitat de vida que tant i tant els ha costat aconseguir. I és per això que hem plantejat, des del primer moment, la necessitat d'assolir una sèrie de reptes de futur molt importants, una sèrie de projectes, des d'un àmbit i des d'un esperit de la col·laboració, del consens i del diàleg amb més d'una força política, independentment dels resultats de les urnes.

I és per això, precisament, i vull recordar que el Partit Popular, tenint majoria absoluta en aquest Parlament, es va comprometre abans d'acabar les eleccions, durant la seva oferta electoral, amb tots els ciutadans, que hi havia una sèrie de temes, de qüestions que exigien acords i consens ampli dins aquest Parlament i dins les forces polítiques de les Illes Balears. I és per això que jo crec que aquest primer estadi que hem assolit, d'acord amb una sèrie de qüestions -lògicament amb altres no hi estarem d'acord, com està clar que queda de manifest- però en una sèrie de qüestions que nosaltres creim que són molt importants i prioritàries per als ciutadans de les Illes Balears jo crec que seria saludable, senyories, que aquest acord també pogués ser extensible a altres forces polítiques de les Illes Balears. I nosaltres ho intentarem, i jo crec que s'ha d'intentar i es pot intentar. Potser no serà possible aquest acord en totes les qüestions, però en aquelles que siguin importants, en aquelles que siguin d'estat, en aquelles que ens afectin a tots i que puguem aconseguir aquest ampli acord, crec que això no farà res més que enfortir les nostres institucions i enfortir la nostra confiança dels ciutadans.

Som conscient de les inversions que necessita aquesta comunitat autònoma. Naturalment no només Mallorca, la necessiten totes les Illes Balears; la necessita Eivissa, la necessita Formentera i la necessita Menorca, a més de Mallorca, i aquest serà el nostre compromís, aquesta és la nostra voluntat. Nosaltres utilitzarem tota la nostra força, tota la nostra capacitat d'enteniment, tota la nostra capacitat de diàleg i, en aquest cas, de sinèrgies que es puguin produir entre les distintes institucions de l'Estat espanyol per defensar els interessos dels mallorquins, per defensar els interessos dels menorquins, dels eivissencs i dels formenterencs, i per aconseguir que aquest decalatge que desgraciadament avui és una realitat, que s'ha produït i que es produeix de les nostres necessitats i de l'atenció de les nostres necessitats respecte a la mitjana de l'Estat espanyol, es pugui anar corregint gradualment i, en definitiva, el que sempre hem defensat, que si podem dur doblers a aquesta terra, si podem aconseguir inversions per a aquesta terra, que són bones per a aquesta terra, siguin benvingudes, vinguin d'on vinguin i vinguin del partit polític que vinguin. És el mateix, al final allò important és que aquestes inversions es facin i allò important és que aquests problemes -carreteres, residus, recursos hídrics, recursos energètics- es pugui solucionar.

No sé si són 1.500 milions d'euros, si són més o si són menys, però ja em va bé, m'és igual. És a dir, allò important és que posem fil a l'agulla, presidenta, per poder dur aquests doblers i per poder resoldre aquests problemes. Esper que entre tots en siguem capaços.

I compartesc, a més, la prioritat en els temes i en les qüestions. Compartesc la prioritat en aquestes inversions que plantegen reptes de futur: les nostres infraestructures en general, les nostres carreteres, energia, el problema de l'aigua, el problema dels residus, que és vera que s'han fet unes inversions magnífiques en matèria de residus, ningú no ho discuteix, però aquestes inversions que s'han fet en matèria de residus amb tot el respecte crec que demostren precisament que a vegades mirar aquestes qüestions des d'una perspectiva estrictament ecològica, i si m'ho permet, sense ofendre ningú, radical, quan topa amb la realitat demostra que els problemes no se solucionen, ni tan sols fent les inversions. Podem fer les inversions en reciclatge més importants del món, i jo felicito aquells que ho han aconseguit; podem tenir les millors instal·lacions del món en matèria de reciclatge de residus, però tenim les limitacions de la realitat: després la realitat ens demostra que amb aquestes instal·lacions es pot tractar una quantitat concreta i determinada de residus, ics, i la mateixa realitat ens demostra que els residus que nosaltres produïm són ics més tres, o ics per tres. És perfecte tenir aquestes inversions de reciclatge, però no hem resolt el problema, perquè aquesta utopia al final després topa amb la realitat, i topa amb la realitat que el fems es continua acumulant i el fems, a més, s'acumula de la pitjor forma possible itornant a les fórmules tradicionals, que eren les pitjors formes possibles.

Per tant, si s'han de posar en marxa incineradores, si s'han de posar en marxa forns per poder resoldre d'una vegada el problema dels residus, i que això sigui compatible amb el fet de tenir unes magnífiques instal·lacions de reciclatge i conscienciar els nostres ciutadans que s'ha de reciclar, hem de fer aquests forns i hem de fer aquestes incineradores. I, presidenta, tan ràpid com puguem, perquè del dia que prenguem la primera decisió de crear una nova línia d'incineració fins al dia que es posi en marxa realment aquesta línia d'incineració, resulta que passaran tres anys, i durant aquests tres anys, desgraciadament, continuarem acumulant aquest fems, continuarem acumulant aquests residus.

Is'ha de resoldre el problema de l'aigua, s'ha d'aconseguir aquestes inversions: Sa Costera, les obres de desalinitzadores, els grans projectes d'aigua que estan pendents en aquesta comunitat. I és indubtable que coincidim amb l'opció del gas i el cable d'una forma compatible, naturalment, perquè a més en aquest moment tenim les instal·lacions construïdes en matèria de producció d'energia, i lògicament requereixen l'ús del gas i, a més, sempre hem defensat aquesta aposta, però també compartim que això no té per què ser incompatible amb el fet de poder dur també un cable elèctric a les Illes Balears que pugui acabar amb un monopoli en el subministrament elèctric a les Illes Balears.

I crec que aquests projectes s'han d'executar sense por i crec que, a més, tenim el més important per poder executar aquests projectes sense por. Què és el més important? Idò que els ciutadans de les Illes Balears han parlat i nosaltres no hem enganat ningú, i els ciutadans de les Illes Balears han apostat

perquè duguem davant aquests projectes, volen que duguem endavant aquests projectes, volen que donem solució a aquestes qüestions, insistesc, i aquest és l'aval que qualsevol polític ha de tenir i que necessita per complir el seu programa electoral.

Em pareix una bona aportació, Sra. Diputada, em pareix una bona aportació el calendari d'inversions. Efectivament, és possible que en qualque moment potser les circumstàncies hagin produït una certa descoordinació amb l'activitat econòmica i l'impuls de la inversió pública. És possible; per tant jo crec que aquesta és una lliçó que podem aprendre, probablement, i que podem intentar corregir. El que passa és que haurem de jugar probablement amb les dues mans, no hem de perdre el que puguem aconseguir i hem de fer compatible el fet que puguem aconseguir aquestes inversions amb el fet que aquestes inversions es programin de la forma més rendible per a les nostres empreses, per als nostres empresaris i per a la nostra activitat econòmica.

I crec, efectivament, que tenim l'instrument -com he dit ja a la sessió d'ahir- en el règim especial de les Illes Balears, i jo amb tot el respecte crec que no som sospitós en aquest sentit, que és un instrument de reconeixement de la diferenciació insular, de la diferenciació del 138.1 de la Constitució i del que això representa dins el context de l'Estat espanyol, i per tant tenim l'obligació de resoldre totes les qüestions que es plantegen en aquest règim especial que afectin tant els treballadors, el transport de passatgers, de mercaderies o la mateixa estructura econòmica de les Illes Balears.

I crec, efectivament, que aquests reptes de descentralització que han de passar també no només pels consells, sinó que compartim la visió també en el nostre programa electorals dels ajuntaments, de les necessitats dels ajuntaments i del que representa la llei de capitalitat de Palma, de la ciutat de Palma.

I és en economia probablement on compartim els grans trets. Compartim els grans trets perquè defensam un model econòmic liberal, com vostè molt bé ha dit, i defensam un model econòmic que passa avui pel protagonisme d'una activitat econòmica que ha estat la més important i la que més riquesa ha creat a les Illes Balears. I aquesta activitat econòmica, que és el turisme, és vera que necessita un canvi, però hauríem d'aprendre la lliçó, i jo crec que tots l'hem apresada, que aquest canvi estructural que s'ha de produir dins la nostra economia efectivament ha de passar per la defensa -això no és nou- d'un model més diversificat, d'una diversificació econòmica. Això no és nou i no és cap aportació, i per tant és evident, i també els lligam que es puguin produir entre els altres sectors econòmics industrials i el sector del món de l'activitat turística i, en general, del sector serveis, de l'economia terciària.

Però crec que la gran lliçó que hem d'aprendre i que hem après tots efectivament és que amb les coses de menjarno s'hi juga i que hem d'anar molt alerta. Hem d'anar molt alerta perquè tenim un model millorable, totalment d'acord, però tenim un model que ha produït molta riquesa i que sobretot produeix llocs de feina per a la nostra gent, que això és el més important. Clar, aquest model és un model, a més, amb els ulls del qual ja voldrien plorar molts d'altres territoris no només d'Espanya, sinó de tot Europa i de tot el món. És a dir, jo crec que la clau en termes estrictament econòmics per afrontar una reconversió d'aquest model ha de ser una actuació

exclusivament de dins l'oferta. És el que vàrem intentar fer una llei general turística, que feia una contingentació, i des d'un govern liberal, efectivament, una contingentació de l'oferta perquè sabia les dificultats i els problemes que teníem si actuàvem des de la demanda, i la veritat és que la Llei general turística no s'ha canviat en aquests quatre anys, per qualque cosa serà, i efectivament l'actuació i la reconversió del model només pot passar per l'oferta si no volem posar en perill el més important, que és la riquesa que en aquests moments estam creant i s'ha creat.

I lògicament la desestacionalització. Les dades, si amb una anàlisi específica del sector d'activitat turística a les Illes Balears, poden ser catastrofistes, malauradament, és en el balanç de la lluita contra la desestacionalització, perquè efectivament aquí és on tenim els pitjors resultats i tristament uns resultats que costaran de reconduir, però sí que aquest model i aquesta lluita ha de passar per aquestes activitats complementàries que tendran relació -n'estic segur- amb el model territorial que hem de definir i que hem de pactar per solucionar definitivament aquest horitzó de l'ordenació del territori a Mallorca i a totes les Illes Balears.

Tampoc no tenc cap inconvenient en recollir el repte de la negociació del sistema de finançament autonòmic l'any 2007.

I naturalment compartim tot el que és la defensa del món del sector primari. És viu en aquests moments, i jo ahir vaig intentar fer un apunt, avui matí, aquesta matinada ha acabat la negociació de la reforma de la política agrària comuna; és una anàlisi que hem de fer d'una forma exhaustiva i quines seran les seves implicacions, sense cap dubte, en el model primari econòmic de les Illes Balears, però estam davant reptes molt importants que necessiten més que mai la defensa de les institucions públiques per protegir i defensar un sector que ho necessita com mai i, naturalment, això també passa per trobar les solucions al finançament d'aspectes que puguin aportar estabilitat i riquesa al sector primari com el món del trot, a més de les altres implicacions que també això té.

I compartesc tot el que fa referència a la protecció i defensa del comerciant, teixit industrial i en el camp de la recerca i de la investigació, però sempre -si m'ho permet- lligat al món d'allò pràctic i d'allò possible, al món de no perdre de vista que volem donar el protagonisme a la societat civil que necessita, i que totes aquestes mesures i que totes aquestes polítiques han d'anar orientades i dirigides no només a escoltar el sector, els sectors en general, no només sentir què pensen els sectors, no només intentar que aquestes polítiques es facin d'acord amb els plantejaments que fan els sectors, aquesta és la nostra obligació i volem que aquest sigui un tarannà permanent al llarg d'aquesta legislatura, i si aquesta cambra ens dóna la confiança no només -insistesc- fer participar tots els sectors econòmics a l'hora de poder compartir les millors polítiques en benefici de la seva competitivitat, de la seva productivitat i en benefici de tots, en definitiva, sinó també que aquestes mesures que es prenguin, sobretot en matèria de recerca i d'innovació des del punt de vista de les institucions públiques, tinguin una traducció pràctica en el món de l'empresa, tinguin una traducció també pràctica en el món real i en el món de l'economia.

El repte és, sense cap dubte, el desenvolupament sostenible, i entenc des del punt de vista d'un partit nacionalista,

naturalment, l'èmfasi especial que vostè fa cap a la defensa de les nostres senyes d'identitat, que vostè sap que també compartim, i d'aquesta identitat cultural, però naturalment entenc que aquesta qüestió sigui una qüestió -la llengua, la cultura- molt important per a tots, però allà on vostè fa un èmfasi especial, i ho entenc perfectament i naturalment intentarem trobar, allà on sigui possible, aquells punts d'acord i d'enteniment.

Però aquesta és -estic segur que això també ho compartim- una societat oberta, i ha estat sempre una societat hospitalària, i jo crec que no hem de perdre mai de vista aquesta perspectiva. Aquí, aquesta terra s'ha fet gran perquè ha vingut molta gent que s'ha integrat en aquesta terra, molta gent que sempre ha estat ben rebuda, i aquesta gent sense cap dubte avui conforma un actiu molt important també de les nostres senyes d'identitat, del que és aquesta terra i del que ha estat capaç de crear aquesta terra. És mallorquí, és ciutadà de les Illes Balears tot aquell que viu o fa feina aquí, a les Illes Balears.

Crec que el model de desenvolupament sostenible que vostè ha plantejat com a repte passa sense cap dubte per aquest gran acord que a l'illa de Mallorca, en aquest cas, s'ha d'establir respecte del que ha de ser el pla territorial. Efectivament crec que aquesta és una qüestió important i urgent, que la compartim, i és urgent perquè en aquests moments la situació actual crec que ens perjudica a tots. Hem de definir d'una vegada quin és el model, el model de territori que volem a l'illa de Mallorca i el model de territori que volem a totes les Illes Balears. Pertant en aquest camí vostè sap que ens tindrà immediatament a la seva disposició per poder, el més aviat possible, assumir aquells acord que aclareixin d'una vegada quin és el disseny d'ordenació del territori que volem per a l'illa de Mallorca, en aquest cas. Podem aïllar incògnites, podem llançar missatges de tranquil·litat, missatges de seguretat a la ciutadania en general en tot el que això representa, i tal com he dit abans jo crec iestic segur que sempre que sigui possible, si podem ampliar aquests acords a altres partits polítics, jo crec que aquesta serà una actitud recomanable, naturalment sempre que sigui possible i que hi hagi voluntat política.

El que més ens ha perjudicat i el que més ens perjudica en aquests moments probablement sigui la inseguretat jurídica, aquesta inseguretat jurídica que avui és una pauta de comportament pràcticament comuna a la nostra ciutadania i que crec que tenim l'obligació, com més aviat millor, d'intentar aclarir per tot el que això significa, per tot el que això representa.

Volem i defensam una activitat econòmica que no és un contrapunt al medi ambient. Tot al contrari: és que un sense l'altre no poden existir, però cap dels dos. No és només que si l'activitat econòmica, el desenvolupament, no és sostenible en termes mediambientals no pot subsistir, no és possible. No, no, és que el medi ambient tampoc no pot subsistir si no el lligam amb un casament i amb un enteniment amb l'activitat econòmica, i l'exemple que els dos partits hem constatat en el nostre acord programàtic dels parcs naturals a mi em pareix emblemàtic, i amb tot el respecte d'això en tenc certa experiència: les fórmules de protecció territorial, que són bones i que són necessàries, s'han de fer sempre que sigui possible des d'una política del convenciment i de l'enteniment, no de la imposició, perquè és que després tornen més perjudicials i

normalment aconseguen els efectes totalment contraris dels que persegueixen, amb tot el respecte, com sol passar a vegades amb moltes polítiques d'esquerra, s'aconsegueix l'efecte contrari a aquell que es persegueix. Aquestes fórmules de protecció i de preservació mediambiental és important, si és possible, que neixin des de baix, que neixin amb acords, que pugem convèncer els propietaris; són tan bones, que ho són, jo defens que ho són, bé, idò facem l'experiment dins finques públiques, el feim a finques públiques i demostram a tots aquells propietaris que s'hi vulguin afegir quines són les condicions que nosaltres els podem oferir perquè es puguin afegir a aquestes figures de protecció. Si les fórmules són tan bones i les mesures que nosaltres posam a la seva disposició són tan positives no tenc cap dubte que els propietaris s'hi afegiran, pel seu bé, i els tndrem convençuts, contents i entusiastes, i seran probablement, com sempre han estat..., perquè no hem d'oblidar que els pagesos i els propietaris fa dos mil anys que són aquí; n'hi ha d'altres que volen fer aquestes defenses més radicals que només fa vint-i-cinc anys que són aquí...

(Remor de veus)

...i que el que tenim ho han protegit aquestes famílies, aquests propietaris i aquests pagesos al llarg de tota la seva història.

Sra. Munar, vull acabar agraint-li sincerament que el seu partit ens doni el suport a aquesta investidura. Entenc perfectament en què consisteix aquest suport i entenc perfectament en quins termes vostè ha expressat aquest suport. El més important serà el que facem a partir d'ara, que efectivament la nostra col·laboració sigui possible, però sobretot que sigui beneficiosa per als ciutadans de Mallorca i de les Illes Balears. Eestic segur que ho serà.

Moltíssimes gràcies. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció en torn de rèplica per deu minuts.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sens dubte avui començam una nova etapa marcada per vells problemes, uns problemes que haurem de solucionar dins aquesta legislatura i, pel que veig i després de la signatura d'aquest acord amb el Partit Popular, amb bastant ampli consens.

Coincidim plenament en la necessitat de l'aprovació del model territorial, del nostre pla territorial, un pla que ens permetrà que tots aquells temes energètics, de carreteres, hidràulics, de residus, quedin d'una forma clara i concisa determinats i que ens permetin avançar cap a unes solucions definitives en tots i cadascun. La veritat és que pens que un pla territorial no es pot aprovar amb un vot més o menys dins una legislatura en concret. Tant de bo es pogués aprovar amb un amplíssim consens de les diferents forces polítiques, perquè és el que realment garanteix, dóna tranquil·litat, seguretat jurídica, perquè les inversions, els temes que es comencin es puguin fer

a cinc, a deu, a quinze o a vint anys, de la mateixa manera que aconseguiríem just l'efecte que és vol, i és que les coses no es facin precipitadament ni tot alhora, cosa que hem de reconèixer que amb moratòries, amb prohibicions, el que feim és de qualque manera incentivar la gent a fermes via, i el que s'hauria de convertir en una protecció s'acaba tornant en contra i fent que coses que s'haurien fet en quinze o vint anys es facin dins una legislatura. Per tant jo crec que és molt positiu que hi hagi un ampli consens del que volem per tranquil·litzar les realitzacions.

En pla de carreteres crec que ens posarem totalment d'acord, més que vostè i jo els tècnics responsables, que són els que en definitiva entenen sobre la matèria, i que han de fer les millors carreteres que es puguin amb el mínim impacte ambiental, que és el que ens ha inspirat a l'hora de signar l'acord i el conveni.

També, per descomptat, el tema energètic crec que és necessari solucionar-lo i que estarem totalment d'acord en els dos temes, gas i cable, per garantir realment que es pugui subministrar l'energia de forma segura i sense entrebancs ni problemes que es plantegen any rere any, i ahir precisament estàvem en alerta davant la pujada de les temperatures.

Aquests temes sens dubte necessiten una inversió molt important. Nosaltres l'hem xifrada en 1.500 milions d'euros que, sens dubte, si haguéssim posat altres coses podrien ser més. Crec que és un bon moment i que les Illes Balears es mereixen, per l'aportació que hem tengut al llarg d'aquests anys a nivell d'Estat, que l'Estat ens tengui en compte, que ens ajudi a realitzar aquestes inversions en benefici de la gent de les nostres illes però també de tot l'Estat, que amb el nostre turisme també es compensa econòmicament. Si tenim en compte les inversions i podem avançar en el tema del reconeixement de la insularitat, crec que aquesta serà la legislatura de les solucions, solucions que és el que ens demanen els ciutadans, lluny que els expliquem quins són els problemes; el que volen els ciutadans és que donem solucions definitives als seus problemes.

En determinades matèries hem avançat, la dels residus n'és un exemple, però és cert que no ha bastat, que a més de recollida selectiva, de reciclatge, de compostatge i d'unes instal·lacions que són pioneres, magnífiques dins l'illa, això demostra que no basta si hi ha un augment de població com el que hi ha hagut i s'incorporen cent mil persones més. Està claríssim, com s'ha anunciat aquests quatre anys per part d'Unió Mallorquina i, per tant, no m'incomoda en absolut continuar dient el mateix, que és imprescindible augmentar el tema de la incineració, perquè d'altra manera els problemes s'acumulen i no se solucionen.

Inversions i insularitat. Amb aquests dos fets crec que podríem donar-nos persatsifets sis'aconguissin dins aquesta legislatura. Crec que coincidim plenament que les dues coses s'han d'aconseguir de forma equilibrada, entre el que és invertir, crear riquesa, i alhora preservar el medi ambient. Crec que avui en dia tothom n'és ben conscient: sense un medi ambient cuidat, preservat, sense l'encant que dóna la natura, difícilment podrem parlar de turisme, i menys encara de turisme de qualitat. Tots volem protegir, però crec que ha quedat molt clar quina és la protecció que vol la nostra societat, sense imposicions, i sobretot sense incidir en un tema que sempre ha estat molt important per als mallorquins com és la propietat privada.

Realment compartesc totalment, perquè ha estat el discurs també d'aquests quatre anys, que si una cosa és bona la gent s'hi apunta sense necessitat d'obligar-la. Crec que el tema dels parcs naturals ha fet molt de mal dins aquesta legislatura i que els ciutadans han reaccionat en contra del que ha cregut que era ficar-se dins ca seva, entrar dins les seves finques, que han protegit realment els pagesos des de tota la vida. Crec que realment és important preservar consuntant, adquirint les finques, demostrant que realment quan són de l'Administració estammés ben cuidades, més protegides que quan són privades, i oferint als privats les ajudes econòmiques necessàries perquè lliurement s'hi apuntin.

Ha tocat diferents temes que crec que són importants, com són els diferents sectors. El primari; coincidim perfectament en la necessitat del seu suport. En el tema d'indústria, amb la recerca, amb les noves tecnologies, que sens dubte han d'anar encaminades realment a allò que ens fa falta a la nostra illa sense caure en la temptació de grans invents, perquè no estam en aquests moments per grans invents, sinó per solucions als problemes reals. Sens dubte vendran temps millors, en què aquesta investigació, aquest desenvolupament podrà anar per altres camins; sens dubte si hem aconseguit dins aquesta legislatura que la nostra economia continuï sent, i sigui la millor a tota Europa.

Ha parlat també de temes de turisme. Crec que és un tema que serà font de debat, i jo crec que de controvèrsia entre els diferents sectors, en el qual només diré que dins aquesta legislatura hem dit allò que creïem que era el millor per a Mallorca i per a les Illes Balears, i és cert que a un moment determinat hem donat suport a un tema que ha estat més perjudicial del que ens pensàvem a un moment determinat, i que crec que no és el mal de tot, però que n'ha fet, perquè les coses no només són el que són, sinó com venen i com prenen, i és el cas de la famosa ecotaxa. No crec que tinguem tanta capacitat de fer tant de mal, però el cert és que la nostra imatge s'ha perjudicat. Nosaltres vàrem dir en aquell moment el mateix que repetim en aquest, nosaltres vàrem advertir que no ens pareixia el moment més adient per posar aquest impost, que se'ns culpària de tots uns mals dels quals nosaltres no érem els responsables, però que ho acabariem sent. I puc dir ara que la veritat és que desgraciadament el temps ens ha donat la raó. Del que sí som responsables és de la no reforma d'una Llei general turística. Va ser Unió Mallorquina que va dir que creïem que no era el millor moment, atès com estava el pati, per entrar en discussió en profunditat d'una llei tan important com la general turística. Esper i desig que dins aquesta legislatura el tema es resolgui per bé de tots, per tots i cadascun dels ciutadans, independentment del seu color polític, perquè com ha quedat molt clar en aquestes eleccions, hi ha molt més treballadors que empresaris, el que està clar és el que vol la societat: tenir feina i seguretat. Altres temes ho han deixat en aquest moment en un segon terme, i és que les societats volen resoldre, com hem dit, els seus problemes, i és això el que crec que hem d'intentar dins aquesta legislatura.

La utopia, crec que ha dit el Sr. Matas, es topa amb la realitat. Esper que aquesta legislatura sigui una legislatura de realitats. Crec que tenim aquest repte, tant el Partit Popular com Unió Mallorquina. I tot això, com també crec que ha quedat clar i consensuat dins una política de màxim respecte cap al nostre medi ambient i cap a la nostra cultura. Cap al nostre medi

ambient perquè, com crec que tots tenim molt clar, realment no hem de ser una illa més, hem de ser l'illa de Mallorca, la de Menorca, la d'Eivissa, la de Formentera; hem de tenir una personalitat pròpia que la conforma el nostre medi, el nostre entorn. Si no aconseguim que Tramuntana sigui el que és, que el Pla continuï amb la mateixa vegetació, si no aconseguim que realment Mallorca sigui diferent, perdrem molts de punts i perdrem molt d'atractiu.

El mateix en matèria de cultura. És ver que som una illa receptora de gent de tots els països del món, però crec que hem de fer un esforç especial perquè quan la gent vingui aquí sàpiga que ve a una comunitat, a una illa que té una llengua pròpia, una cultura diferent, una història, unes tradicions... crec que les hem de mantenir i potenciar, el mateix que el nostre patrimoni històric i el nostre patrimoni artístic, perquè això és realment el que ens dóna un valor afegit. Quin encant podria tenir una illa que no se sapigués exactament pel seu paisatge, per les seves carreteres, pel seu entorn, per les seves manifestacions de cultura, si estàs a Mallorca o a qualsevol illa del Carib? Jo crec que tots ens hem de posar d'acord que les senyes d'identitat ja no són importants només pel que ho és, com el que són els nostres avantpassats, les nostres arrels, la nostra història, que és important que els mallorquins ho coneguem, ho estimem, perquè només es pot estimar allò que es coneix; sinó que a més de tot això és important perquè la gent que ve de fora sàpiga que ve i que s'ha d'integrar dins una cultura diferent, que això el que fa realment és enriquir-lo, i no perjudicar-lo en absolut. Però és que a més és important per aquell motor econòmic que és el turisme, i que de cada vegada més el turisme de qualitat el que volsón fets diferenciadors, anar a llocs diferents, amb tradicions diferents, amb diferent cultura, amb un diferent patrimoni que realment el pugui gaudir, que la resta, l'homogeneïtzació, la globalització va en contra precisament dels interessos de Mallorca i dels mallorquins.

Aquesta és un poc la nostra filosofia, que crec que en molts de temes compartim, especialment en els econòmics, i que esper i desig, com he dit abans, que aquesta sigui una legislatura de solucions, de solucions als problemes que s'han plantejat per, a properes legislatures, poder ser un poc més utòpics. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció en torn de contrarèplica?

EL SR. MATAS I PALOU:

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Presidenta, per la seva intervenció. Jo efectivament la voldria agafar pel final, en el sentit que vostè ha fet referència en unes declaracions que la campanya electoral s'havia acabat, i que era hora de posar-se a fer feina. Jo crec que aquest ha de ser el resum i el final d'aquesta intervenció.

Vull assumir el repte de les inversions i del reconeixement a la insularitat, però sobretot, com vostè molt bé ha dit, perquè aquesta legislatura sigui efectivament la legislatura de les solucions. Crec que això és el que volen els ciutadans. Sincerament, crec que aquesta ha estat la voluntat i la demanda

que ens han fet els ciutadans en aquestes eleccions: solucions a aquests problemes que tenim, i que no han estat solucionats. Per tant, esper que el balanç que puguem fer al final sigui precisament que aquesta ha estat, amb l'ajuda i la col·laboració de tots, la legislatura de les solucions a aquests problemes, als nostres problemes. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència manifesta que la votació es durà a terme a les 19 hores, d'acord amb el previst a l'article 141.5 del Reglament.

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida-els Verds, Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt Hble. Sr. President, senyores i senyors diputats, senyor candidat. Vull començar felicitant el Partit Popular i el seu candidat pels resultats obtinguts a les eleccions del 25 de maig. Encara que no seria assenyat oblidar que al marge de la distribució d'escons que preveu la legislació vigent, allò realment objectiu és que el vot conservador a les nostres illes representa el 44 % i el vot progressista el 42 %.

I això ho aconseguen a un moment de predomini conservador a nivell de l'Estat, amb el Govern central abocat amb la campanya electoral a les Illes com no s'havia vist mai, en el moment que es produeix un cavi de cycle econòmic a nivell mundial i europeu, canvi de cycle econòmic que vostès utilitzen demagògicament durant la campanya electoral, amb l'ineestimable suport de determinats poders fàctics, per crear incertesa sobre el futur econòmic i laboral dels ciutadans, repetint xifres inexactes sobre atur i ocupació hotelera.

Però, Sr. Matas, vostè, com va referir ahir en el seu discurs, es veu que ja guanya batalles abans de començar a governar. Un diari local de la nostra comunitat fa poc deia i titulava "*Los hoteleros anuncian un tapón turístico en la isla entre el 20 de julio i el 15 de agosto*", "*Ocupación hotelera en Mallorca en el mes de junio. Pollença 97%, Formentor 97%, Cala Sant Vicens 97%, Can Pastilla-Ciudad Jardín 100%, Illetes 100%, Colònia de Sant Jordi, 100%*", etc., etc. Pel que sembla, els turistes d'arreu d'Europa estaven pendents dels resultats de les eleccions dia 25 de maig, i quan es varen assabentar que vostè havia guanyat varen córrer a comprar bitllets per venir cap aquí.

(Se sent una veu que diu "no ho dubti")

(Rialles)

També el vull felicitar, Sr. Matas, per la signatura del pacte amb Unió Mallorquina, que s'ha fet sota els pressuposts polítics i ideològics del Partit Popular i que suposa un pes important del que ja podem anomenar el bloc conservador a les nostres illes. Un pacte que s'ha fet entorn als elements centrals de les polítiques conservadores: autopistes, camps de golf, ports esportius, dessaladores. En definitiva entorn a les polítiques desenvolupistes que han defensat sempre els conservadors i els grans poders econòmics d'aquesta terra: el turisme del ciment.

Un pacte que no diu res d'incrementar l'autogovern, d'ampliar els sostres competencials de l'actual autonomia i molt menys de la reforma de l'actual Estatut d'Autonomia. Un pacte que no diu res d'augmentar el pes polític i competencial dels consells insulars.

Per cert, Sr. Matas, ahir ens parlava de pactes polítics en base a principis i no a repartiments de càrrecs. Com explica, doncs, la distribució de responsabilitats polítiques entre vostès i Unió Mallorquina al Consell Insular de Mallorca? També ens parlava ahir solemnement de la importància de la llei: "La llei és una cosa seriosa" ens deia. Li pareix molt seriós recórrer la Llei de consells insulars davant el Tribunal Constitucional ara fa tres anys, i ara fer un pacte polític que es basa en aquesta llei.

Un pacte que no promou la nostra llengua i la nostra cultura, més bé el contrari. Un pacte en què a pesar d'assumir el Consell Insular de Mallorca la gran majoria de polítiques de benestar social, no diu res de com s'implementaran.

Per cert, Sr. Matas, com que no sabem si a més del redactat del pacte signat que han publicat els mitjans de comunicació, hi ha apartats que no s'han fet públics, li voldria fer dues preguntes concretes: em podria contestar si pensa posar en marxa la lototrot?, i dur endavant el projecte d'un nou casino devora Son Pardo.

En definitiva, en el pacte UM-PP, més enllà del fet que UM governarà quasi en solitari el Consell Insular de Mallorca, no s'hi veuen per cap banda les senyes d'identitat que incorpora Unió Mallorquina a aquest pacte.

Assumim, per tant, els resultats electorals desfavorables per als partits progressistes i el mapa institucional que deixa el pacte PP-UM. A nosaltres, després d'uns resultats electorals desfavorables, no se'ns acut parlar d'*esta tropa*. I ens preparam per fer una oposició constructiva i alhora contundent, com vàrem saber fer a la legislatura del 95 al 99.

Sr. Matas, en tot allò que suposi treballar per reconvertir el nostre model turístic, per millorar les condicions de vida dels treballadors i de les treballadores, per defensar el medi ambient i el territori, per fer polítiques socials actives, ens trobarà disposats a col·laborar. Però estarem en contra frontalment de continuar un model econòmic depredador del territori i del medi ambient i que provoqui desigualtats socials. Estarem vigilants perquè hi hagi transparència en la gestió i treballarem perquè no es tornin a reproduir a la nostra terra els innumerables casos de corrupció que van des de Zeus i Torcal, passant pel túnel de Sóller, fins arribar al Mapau i el Bitel.

(Remor de veus)

Des d'Esquerra Unida-Els Verds reivindico amb satisfacció i orgull la gestió desenvolupada pel govern del pacte de progrés, pel seu president i per tots els partits polítics que han participat en aquesta experiència, que estic segur que a un futur no molt llunyà serà punt de referència per tota l'esquerra del nostre país. Això no ens pot fer oblidar que hi ha hagut deficiències i s'han comès errors durant aquests anys.

EL SR. PRESIDENT:

Prec un poc de silenci, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds estam disposats a analitzar-los en profunditat i a aprendre la lliçó. I ens agradaria fer-ho conjuntament o paral·lelament amb totes les formacions progressistes i nacionalistes d'esquerra i fins i tot amb els representants de l'esquerra social. Estam convençuts que aquest 42 % de votants progressistes es mereixen que ho fem així i desitgen que comencem a obrir camí per reconstruir un espai unitari, progressista, capaç de treballar pel canvi per al 2007.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds no tan sols no posarem cap entrebanc a aquest necessari projecte unitari, sinó que hi treballarem amb il·lusió i convicció.

Ahir, Sr. Matas, vostè ens va parlar de principis. Amb alguns coincidim, amb altres no. Al meu parer en va deixar de molt valuosos i molt constitucionals: defensa de lo públic i compensació de les desigualtats socials. De totes formes no és cap secret que el seu ideari ultraliberal no coincideix amb el nostre. Les diferències són clares i llampants, però no acostuma a ser un bon mètode a l'hora de parlar d'aquestes, ridiculitzar l'adversari. Sincerament vostè creu que es pot referir a nosaltres com a persones que satanitzam el turisme o que demonitzam els empresaris?

(Se sent una veu que diu "sí, sí")

Això és el nou tarannà.

Però, com que hem estat cridats aquí a parlar del seu programa polític per als propers quatre anys i no per fer un debat filosòfic o pseudofilosòfic sobre liberalisme polític i econòmic, anem per feina.

El turisme, que no tan sols no satanizam sinó que el consideram el motor de la nostra economia, com tothom reconeix i vostè mateix ha dit des d'aquesta tribuna, està necessitat d'una reconversió. Peraixò, fer un diagnòstic encertat és prioritari. Culpar de quasi tots els mals d'aquest sector l'ecotaxa és senzillament infantil i no mereix dedicar-hi més temps. L'ecotaxa que nosaltres continuam reivindicant, igual que la majoria de la població de les Illes. Les conseqüències de l'11 de setembre del 2001, la recessió a Alemanya, la conjuntura econòmica mundial desfavorable són elements a tenir molt presents. Però hi ha causes intrínseques que cal tenir molt en compte si volem superar en positiu l'actual situació.

No podem seguir competint amb preus amb els nostres competidors de les dues ribes de la Mediterrània. I el camí no es continua baixant preus. Fa anys que pràcticament no augmenten les places hoteleres, mentre que la capacitat d'allotjament en places residencials es dispara, model que consumeix molt més territori i precisament crea menys llocs de feina. Si, a més, caminam cap a la conversió d'hotels en apartaments, la creació de llocs de feina estarà encara més en perill. L'increment important del preu de l'oferta

complementària, desequilibrant el factor preu en un sentit global, la forta dependència en la comercialització dels majoristes de viatges, tenir una part de la planta hotelera que ha quedat obsoleta, la necessària millora de les condicions de treball dels nostres treballadors. A totes aquestes coses cal donar-los solució si volem realment introduir reformes substancials al nostre model turístic perquè continuï sent generador d'ocupació i motor de la nostra economia, avui, demà i a la propera generació.

I això no passa per solucions aparentment fàcils i a curt termini: per llevar l'ecotaxa, per incrementar exclusivament la promoció turística i molt menys per continuar promovent i reforçant el turisme residencial.

Per cert, Sr. Matas, li volia demanar si una notícia apareguda recentment a un diari d'un possible acord entre vostès i Unió Mallorquina per dur endavant una llei d'habitatges de vacances a la qual es plantejaria la possibilitat que les cases en solrústic de més de vuit anys podrien tenir ús turístic, és veritat o no. Si és així, seria barra lliure al turisme residencial.

Afrontar aquest tema requereix de polítiques globals a mig i llarg termini. Continuar treballant per una oferta turística de qualitat, que no és contradictori amb un turisme de masses. Combatre l'estacionalitat. I tot això sense continuar depredant el territori i millorant substancialment el medi ambient, que l'hauríem de considerar part important del nostre capital acumulat. Incrementant la capacitat professional dels nostres treballadors, la qual cosa també vol dir increment de la seva qualitat de vida, millors sous, més seguretat laboral, millors condicions de feina. I, pertant, incrementant la despesa pública, cosa que entra en contradicció amb la seva primera decisió de llevar l'ecotaxa.

Per això, cal un pacte entre tots els sectors afectats, al qual estariem, per suposat, disposats a participar i a donar suport. Però repetesc, un pacte de tots els sectors afectats, no tansols de l'administració i els empresaris turístics, sinó també dels sindicats i del moviment ecologista, perquè aquesta reconversió no es pot fer posant en perill llocs de feina ni es pot fer posant en perill el territori.

La construcció és un altre sector econòmic important per a la nostra economia. Però no podem continuar indefinidament omplint el nostre territori de ciment, a més és un sector sobredimensionat. En el mes de maig hi havia 57.927 treballadors d'un total de 426.803 de les nostres illes, és a dir el 13,57% del total dels treballadors d'alta a la seguretat social pertanyen al sector de la construcció. I davant aquesta situació vostès què fan? Pensen donar un fort impuls a l'obra pública, més autopistes, més ports esportius, més creixement quantitatiu del sector, com ja varen fer amb el Pla Mirall, en definitiva ajornar els problemes, ficar el cap sota l'ala, i ja ho trobarem d'aquí tres, quatre o cinc anys.

Ja sé, Sr. Matas, que ahir ens va explicar que en economia el millor que es pot fer és no intervenir. Em permetrà que pensi que qualsevol govern intervé en la mesura de les seves possibilitats. La qüestió és, cap on s'intervé? Vostès, no assumint els problemes estructurals del sector de la construcció i senzillament proposant una vegada més una fugida endavant. Nosaltres pensam que s'ha d'afavorir una vertadera reconversió

del sector, un redimensionament facilitant des de l'administració aquest trànsit als empresaris i als treballadors.

En el seu programa destaca una forta empenta a la construcció de noves infraestructures: autopistes, camps de golf, ports esportius, dessaladores, etc., és a dir, han triat el camí de continuar el model desenvolupista que han aplicat tota la vida, demostrant una absoluta des preocupació pel nostre territori i pel medi ambient. Pensen fer allò que han fet sempre. Omplir les Illes de ciment. No hauríem d'oblidar que com a ministre de Medi Ambient del Govern central, allò que més destaca de la seva gestió a les nostres illes és encimentar les costes. Des d'Esquerra Unida-Els Verds estam en contra d'aquesta política que deteriora de forma terminal el territori i el medi ambient i qüestiona la qualitat de vida dels ciutadans i de les ciutadanes i de les futures generacions. És una política que en absolut és sostenible encara que vostès s'omplin la boca d'utilitzar aquest terme.

No és el mateix parlar que actuar, com ho demostra el fet que la comissària europea de Medi Ambient, Sra. Margot Wallstrom, acaba de bloquejar les ajudes europees al Pla hidrològic nacional, vertader punt estrella de la seva gestió com a ministre, per manca d'estudis d'impacte ambiental i per atemptar a la unitat de les conques hidrològiques. En definitiva, quan actua, un suspens clar de la Unió Europea.

Ja ens han presentat el seu pla de carreteres. Omplir Mallorca d'autopistes, com a Madrid, que és allò que saben fer millor. Només falta una autopista a Formentera. La proposta d'ampliar a tres carrils l'autopista d'Inca, fer-la arribar a Alcúdia i des d'Inca a Manacor, travessant el pla, ens sembla descabellada, perquè suposa un exagerat consum de territori, provoca una invasió del Pla de Mallorca, el xapa per la meitat; i les conseqüències tots les sabem: més urbanitzacions a cada costat de l'autopista. No és útil per als usuaris, tot el temps que guanyen entre Alcúdia o Manacor a Palma, el perden a l'entrada a Ciutat que es converteix en un gran embut. I a més, fer una autopista que vagi paral·lela a la via del tren és una clara competència a aquest mitjà de transport. Sense cap dubte l'alternativa és la potenciació del transport públic. Sr. Matas, ahir ens va dir que continuarà les polítiques de transport de la passada legislatura, i jo li deman: pensa continuar potenciant el tren, que arribi a Capdepera, a Alcúdia i a la UIB?

El model que han triat en polítiques d'energia, aigua i residus, va en la mateixa direcció. Després de governar 16 anys sense fer un pla energètic i de posar totes les dificultats possibles aquests quatre darrers anys a portar el gas a les Illes, opten pel cable elèctric. És igual si el gas és menys contaminant. Allò important és garantir la disponibilitat gairebé il·limitada d'energia fins i tot encara que provengui de l'energia nuclear. Sr. Matas, pensen potenciar les energies alternatives: eòlica, solar, etc.? Després de posar tots els entrebanys possibles a conducció de l'aigua de sa Costera i front a polítiques d'eficiència i estalvi d'aigua, més dessaladores. I és igual si consumeixen energia de forma exagerada. És igual si el Pla hidrològic de les illes Balears aprovat pel Parlament mentre vostè era president de les Illes Balears i que vostè va dir en aquesta cambra que solucionava definitivament el problema de l'aigua per al futur, i amb el vistiplau del Govern central, quan vostè era ministre, no inclou les dessaladores que ara proposa.

Ja no se'n recorda, Sr. Matas, de l'article que va publica a *El Herald de Aragón*, argumentant que les dessaladores que li proposaven per al Llevant espanyol, front al transvasament de l'Ebre, no eren una bona solució perquè contaminaven molt? Es veu que les dessaladores són contaminants a València i a Múrcia i excel·lents a les nostres illes.

Enfront del creixement de residus, més forns de la incineradora. El Pla de residus aprovat quan vostè era president tan sols contempla la incineració. El del 2000 introdueix el reciclatge i la reutilització, i s'ha fet molta feina en aquesta direcció, com vostè mateix ha reconegut fa un moment. S'ha de trencar tot aquest camí obert i tornar exclusivament a la incineració?

Durant aquest quatre anys s'ha fet un gran esforç a promoure la promoció del territori i la biodiversitat. S'ha passat d'un 1,5% de territori protegit a un 6%, més que quadruplicat. Però, com vostè sap, la directiva europea Xarxa Natura 2000 estableix la necessitat de tenir per al 2004 la protecció del 12% del territori. Sr. Matas, pensa el seu govern seguir aquesta directiva europea i continuar creant figures de protecció? Per ara, allò que ens ha anunciat és tot el contrari. Pensen tornar enrere el parc de Llevant. Parlar de parcs naturals exclusivament de finques públiques suposa un analfabetisme polític. Vostè sap que la Llei 4/89, que no ha canviat mentre ha estat ministre, contradiu clarament el criteri que defensen aquí, com la pràctica totalitat de parcs nacionals i naturals existents a Espanya, inclosos els parcs que vostès varen fer aquí, a Mondragó i a s'Albufera, que no eren de finques públiques, sinó privades i públiques.

Una vegada més allò que és bo per a la resta d'Espanya és dolent per a nosaltres. No serà que vostè té un discurs a la carta i l'adequa a cada situació concreta com li convé? Per cert, els parcs naturals de ses Salines i Cala D'Hort a Eivissa no tenen finques públiques, què pensa fer amb ells? Quan parlen de parcs naturals de finques públiques senzillament mostren el llautó, o fan la política que els dicten determinants sectors de propietaris de finques rústiques o demostren una vegada més que estan contra la protecció del territori.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds continuarem defensant el parc de Llevant i proposant el de la serra de Tramuntana i el del Trenc-Salobrar de Campos, perquè defensam un model de parc natural en què la protecció del paisatge i la biodiversitat vagin lligades a la reactivació econòmica i a la millora de la qualitat de vida dels residents.

Per cert, Sr. Matas, pensa dura al Parlament una Llei d'impacte ambiental com tenen la majoria de comunitats autònomes de l'Estat, ja siguin governades pel seu partit o per altres forces polítiques, i com obliga la directiva europea d'impacte ambiental.

En allò que fa referència a les polítiques laborals en aquesta passada legislatura hem rebut les competències sobre polítiques actives d'ocupació. Hem creat i potenciat un servei públic digne i de qualitat: el SOIB. Pensa el seu govern continuar potenciant aquest servei públic i la seva descentralització? Pensa continuar estenent la xarxa d'oficines del SOIB, la xarxa de serveis d'orientació laboral i d'oficines d'informació, de punts d'informació?

Els treballadors fixos discontinus, un col·lectiu de 57.000 persones continua patint tot un seguit de greuges comparatius i de desigualtats manifestes. La Mesa del diàleg social va aprovar una proposta per resoldre aquestes desigualtats dirigida al Govern central. El Sr. Zaplana, ministre de Treball, amb una mostra més de la importància que vostès donen a la col·laboració entre institucions ni tan sols ens va voler rebre per presentar-li la proposta. Pensa solucionar vostè aquest problema?

Pel que fa a la sinistralitat laboral esper que continui una acció inspectora eficient, combinada amb la concertació i el diàleg entre els sindicats, les patronals, les mútues i les empreses de prevenció, i amb substancials increments de les partides pressupostàries que ha suposat una baixa important dels índexs de sinistralitat a la nostra comunitat en els últims dos anys. Pensi que si no dedica recursos econòmics i humans importants a aquesta tasca, amb l'increment de l'obra pública que es preveu, es poden tornar a disparar les xifres de sinistralitat.

Durant aquesta passada legislatura també hem donat un fort impuls a l'economia social que ha permès triplicar el nombre de cooperatives, societats laborals i empreses d'inserció. Pensa continuar per aquest camí?

Vostès han promès feina per a tothom a la campanya electoral. Han fet demagogia sobre les xifres d'atur. Mentre el Sr. Zaplana amb índexs d'atur més alts que els nostres, un 8,60% front a un 5,35% al mes de maig, per cert, el nostre el més baix de totes les comunitats autònomes de l'Estat, parlava pràcticament de *paro técnico*, aquí vostès feien demagogia i catastrofisme. Però és més fàcil fer promeses electorals que després governar. I per això cal analitzar la realitat correctament.

El problema no és que la nostra economia destrueixi llocs de feina, entre el 99 el 2003 s'han creat 58.880 llocs de feina, amb dades de la Seguretat Social, és a dir del Ministeri de Treball. El problema és que la població activa creix més aviat del que podem assumir. Per exemple, el 2002 s'incorporen a la nostra comunitat devers deu mil persones de les quals troben feina unes 7.000 i es queden a l'atur unes 3.000. Vostès ja tenen la solució: tancar les fronteres i que no entri ningú més. Però no es poden posar portes a la mar. Els immigrants continuaran venint aquí i a tota Europa i no es tracta que això sigui bo o dolent, que hi estiguem d'acord o no, és que, senzillament, passarà. Davant això cal defugir d'actituds i preteses solucions xenòfobes i racistes. Cal garantir que aquell immigrant que tenguí treball tenguí papers. Cal garantir condicions dignes de vida a aquestes persones que vénen a treballar pel futur de la nostra economia. Tot això suposa despesa pública. I només sis assegura tot això després podem parlar de com afrontar el problema sense demagogies fàcils de totes bandes.

Sr. Matas, pensa mantenir la targeta bàsica? El 99 hi havia en aquesta comunitat 15 places de centres d'estades diürnes, el 2003 acabarà amb 380. Pensa continuar aquesta política? Mantindrà el concert, la llista d'entrada única i l'increment de despesa pública amb les organitzacions de discapacitats?

Continuarà les polítiques de promoció de l'habitatge social que s'han fet o tornarà en el temps en què el grau de compliment

dels plans d'habitatge estatals eren ridículs? Aconseguirà que Madrid financii l'aplicació de la llei penal del menor?

En educació, després d'una legislatura a la que s'ha fet la major despesa amb ensenyament públic de tota l'era democràtica, va quedar clar quines eren les seves preferències a la roda de premsa que varen fer la Sra. Estaràs i el Sr. Jaén Palacios. El primer és que la seva promesa electoral de lliure elecció de centre queda per d'aquí a cinc anys. És més fàcil fer eslògans electorals que després complir-los. El segon és incrementar el nombre d'alumnes per aula. Darrere de les paraules altisonants i propagandístiques el que queda és la davallada de la qualitat de l'ensenyament i la potenciació de l'ensenyament privat en detriment de l'escola pública. En definitiva, no fan res més que seguir l'exemple de la seva ministra Sra. Pilar del Castillo.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds continuarem lluitant per la defensa de la nostra llengua i la nostra cultura. Esperam i desitjam que la seva reconeguda amistat amb el Sr. Zaplana no ens dugui a la valencianització del tema de la nostra llengua. Un tema resolt a aquesta comunitat des de les èpoques en què el Sr. Albertí era president preautonòmic, tancat definitivament al nostre estatut d'autonomia i respectat fins ara per tothom.

M'alegrà sentir-li a dir, ahir, que s'aplicarà el REB, avui ho ha repetit. La veritat és que no entenc per què si ho té tan clar l'ha boicotejat des del Govern central, del qual formava part, aquests darrers quatre anys. Es veu que el respecte i l'enteniment entre institucions que predica només el practica quan les institucions són del mateix color polític.

Durant aquests darrers quatre anys s'han creat un grapat d'òrgans de participació social i ciutadana, s'ha impulsat el primer congrés de participació social i voluntariat celebrat a Eivissa el desembre del 2001, s'ha donat suport a entitats sindicals, patronals i socials en general, perquè des de l'esquerra estam convençuts que la democràcia no pot consistir exclusivament a votar cada quatre anys, sinó que cal una societat civil organitzada, forta i disposada a assumir cada cop més tasques de participació i cogestió amb les administracions. Des d'Esquerra Unida-Els Verds estarem vigilants perquè aquestes polítiques continuïn endavant.

Vull acabar com he començat, estam decidits a treballar de valent, com vostès saben que sabem fer, per fer una oposició constructiva i alhora contundent. També volem treballar per no decebre aquest 42% de vot progressista de les nostres illes. I aprofito l'avinentesa per oferir-me a col·laborar amb els nostres companys del PSM i del PSIB per reconstruir una alternativa progressista per al 2007.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Hble. Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Molt Honorable President, senyores i senyors diputats. Bé, és obligat començar felicitant el Partit Popular que, amb aquests resultats electorals, els ha permès fer majoria absoluta al Parlament de les Illes Balears i, per tant, d'una manera esportiva, els felicitem per aquests resultats.

Al PSM-Entesa Nacionalista els electors ens han reservat la tasca d'oposició, aquests quatre anys, i des d'aquesta oposició a l'actual majoria parlamentària del Partit Popular i d'Unió Mallorquina, intentarem defensar amb orgull la veu i els ideals de més de 32.000 ciutadans de les Illes Balears que ens han dipositat la seva confiança. Intentarem, fins i tot, defensar amb vehemència aquests ideals i, pertant, en aquesta vehemència no hi vegin immodèstia ni una supèrbia perquè sabem allà on ens han situat perfectament els electors.

Bé, entrant en matèria, però, ahir, en el discurs d'investidura, el candidat del Partit Popular va voler fer més un discurs d'idees, un discurs de principis que no un discurs programàtic. Per tant, acceptam aquest envit, naturalment al llarg de quatre anys tendrem moltíssimes ocasions de parlar de programes i, per tant, parlem de principis i parlem d'idees; uns principis que, bàsicament es varen basar en la defensa d'un model liberal o, més ben dit, d'una determinada concepció del liberalisme polític, perquè, si tenc temps, en parlarem més endavant, el liberalisme pot tenir moltes més accepcions que únicament la que ens va exposar ahir el candidat del Partit Popular.

Però per a nosaltres hi va mancar -el Sr. Rosselló ja ha tret altres principis-, per a nosaltres hi va mancar també un principi molt important i és el principi de la veritat, la defensa de la veritat. Mirin, en el discurs d'ahir, que va enllaçar amb un discurs realitzat al llarg de la campanya electoral, es parteix de dues afirmacions falses: la primera, que aquests quatre anys a les Illes Balears s'han destruït llocs de treball; i la segona, que aquests quatre anys s'ha produït un atac a les llibertats individuals dels ciutadans de les Illes Balears, personalitzat en dos temes, la manca de la llibertat a l'hora d'elegir el centre educatiu dels fills, i segona, la imposició lingüística que s'ha fet als ciutadans.

Bé, fa un moment, ja l'actual conseller de Treball en funcions, amb més coneixement de causa que jo, li ha dit que en aquest moment a les Illes Balears hi ha 58.000, més de 58.000 treballadors més dels que vostè va deixar quan era president del Govern; en aquest moment hi ha 58.000 persones més fent feina que no quan vostè va deixar de ser president del Govern. No només això, sinó que hi ha més de 6.000 noves empreses creades al llarg d'aquests quatre anys, si no volen dir empreses, com a mínim més de 6.000 autònoms cotitzant al règim de la Seguretat Social.

És cert, li he de reconèixer que, a partir del 2002, especialment a partir de l'11 de setembre del 2001, es produeix una desacceleració i que no es creen llocs de feina al mateix ritme que els anys anteriors. Però és fals, com va afirmar fins i tot el president del Govern de l'Estat, el Sr. Aznar, que quan va venir a fer un acte electoral aquí va acusar les forces polítiques que governaven d'haver destruït 16.000 llocs de feina, això és una mentida; no, va dir: el primer quadrimestre de l'any a Balears s'han destruït 16.000 llocs de feina. És fals, perquè el

primer quadrimestre de l'any teníem més de 4.000 persones més fent feina respecte del mateix quadrimestre de l'any anterior. I vostè mateix, Sr. Matas, com a candidat aleshores del Partit Popular, fins i tot va pagar un anunci als diaris que deia que havíem destruït 7.600, me pens que eren 7.600 llocs de feina, i que vostè es comprometia a tornar donar feina a aquestes persones que el pacte de progrés havia enviat a l'atur.

Una i altra cosa són falses; és veritat que hem tengut un increment de les xifres d'atur, perquè hi ha hagut més gent que ha demandat feina. Aquí, en aquests moments es produeix un efecte crida, aquí encara és una terra de promissió per a gent dels cinc continents del món, i ve gent i demanda feina. I la pregunta que hem de fer, amb el seu model s'ha de crear feina indefinidament; i jo reconec que en això podem tenir el cor dividit, *corazón partido*, que deia la cançó; perquè la veritat és que, amb les projeccions de creixement demogràfic que hem fet aquests darrers anys, si seguïem creant llocs de feina al ritme que ho hem fet els darrers cinc, sis, set anys, ens situarem a l'any 2010 amb una població de fet a les Illes Balears d'1.200.000 persones. Aquesta és la realitat, 1.200.000 persones sense comptar els treballadors de temporada i sense comptar la població turística que ens visita anualment, i tot pareix anunciar que seguirà creixent.

Aleshores, la pregunta és si en el seu model existeix un sostre de població ideal que dificulti, això, que tots ens omplim la boca, o que hipotequi fins i tot el desenvolupament sostenible; si és possible crear llocs de feina indefinidament així com els demanda el mercat mundial, perquè ja no parlem del mercat de treball de les Illes Balears, parlem del mercat de treball mundial, hem de seguir creant llocs de feina així com els demandi el món a les Illes Balears? Bé, jo crec que és un tema que haurem de reflexionar molt. Jo vaig deduir, de la seva intervenció d'ahir i de la seva campanya electoral, que sí, que hem de créixer indefinidament, i que vostè ha adquirit un compromís que qualsevol persona que estableixi la seva residència a les Illes Balears li hem de donar feina, costi el que costi. Vostè ho va dir, hem de créixer segons la demanda del mercat; si hem d'acceptar les demandes del lliure mercat sense condicions, únicament els límits al creixement en creació de llocs de feina i en creixement demogràfic seran els que establirà el mercat, i segons vostè, el mercat ho haurà de regular.

Bé, idò, en funció de tot això, nosaltres interpretam que aquest pacte que han firmat Partit Popular i Unió Mallorca planifica unes infraestructures per donar resposta a aquest model de lliure mercat i, per tant, de creixement en quantitat i sense sostre. Vostè ho va dir ahir, a una frase que ho resumeix: les Illes Balears són una àrea metropolitana, per tant, amb vocació d'urbana; el sòl rústic deixa de tenir vocació agrària, per tenir vocació urbana, i les infraestructures es planifiquen per donar cohesió -ho va dir més o manco amb aquestes paraules- a aquesta gran àrea metropolitana. I per això, es planifiquen set noves autopistes o autovies.

I per cert, si són tan bones, si no perjudiquen el paisatge, si no perjudiquen el medi ambient, per què són dolentes per a Felanitx? Perquè a Felanitx, l'actual batlessa, quan era candidata del Partit Popular, va dir: volem autopista, però no passarà per dins Felanitx. I guanya les eleccions i vostè anuncia el canvi de traçat i han complert la promesa electoral, no passarà l'autopista per dins Felanitx. Com quedam, que és

bona o que és dolenta? I si la batlessa de Felanitx no l'ha volguda, què voldran, què diran els dos cosins batles de Sineu, els Oliveres, del Partit Popular i Unió Mallorca, que seran dos batles dos anys per hom, la voldran per dins Sineu l'autopista o l'autovia?

Senzillament, aquí vostès han parlat constantment, tant la Sra. Munar com el Sr. Matas, de donar solucions a aquest país. I jo hi estic d'acord, els electors sobretot volen que els polítics intentem cercar les solucions als seus problemes, el que passa que segurament no tothom comparteix les mateixes solucions, i el que resulta sorprenent és que tinguin les solucions tan clares però que donin la sensació d'improvisació que han donat; perquè en el programa electoral clarament parlen de l'autopista del Llevant, i després, en dos dies, sense tenir la més mínima possibilitat de realitzar cap estudi previ, canvien un traçat i proposen una cosa que no figura a cap programa electoral de cap partit, proposen ampliar el carril de l'autopista d'Inca i que la gent del Llevant, a partir de Manacor, faci una volta per Inca per arribar a Palma.

Bé, nosaltres la veritat és que no hem tengut massa temps d'estudiar aquest tema. Sí sabem una cosa, que aquest traçat que vostès proposen significa 17 quilòmetres més d'anada i de tornada, 17 quilòmetres quan, en aquest moment, ja hi havia la primera fase d'un desdoblament de la carretera de Palma a Manacor, arribava fins a la rotonda dels creuers de Porreres, a Montuïri. I, culminat aquest desdoblament, si volen no fer tantes rodones, facin més passos soterranis o el que sigui, però com a màxim, Manacor-Palma eres 35 minuts; amb l'actual traçat que vostès proposen, tot i l'increment de velocitat, com a mínim cada trajecte durarà 10 minuts més. Bé, nosaltres, els càlculs que hem fet és que un conductor que diàriament ha de fer el trajecte Manacor a Palma pel traçat que vostès proposen perdrà 87 hores cada any, 87 hores, estarà quasi quatre dies més dins el cotxe del que hi estaria, farà 12.000 quilòmetres més cada any; de combustible gastarà 791 euros més cada any; d'amortització del vehicle gastarà 1.268 euros més cada any. És a dir que un conductor que ha de fer el trajecte Manacor-Palma, no per la distància més curta entre dos punts que, com tothom sabem, és la línia recta, sinó voltant per Inca, resulta que li faran gastar 2.059 euros més cada any, és a dir, 342.000 pessetes més anuals a la gent que hagi de fer el trajecte diàriament Manacor a Palma, per aquesta solució que vostès donen als ciutadans del Llevant. 25.000 vehicles diaris suposa una sobre-despesa de més de 25 milions d'euros anuals, 4.282 milions de pessetes a l'any costarà aquesta solució als 25.000 usuaris de la carretera de Manacor. Els fa riure? Me pareix que quan vegin les factures, els ciutadans no estaran gaire contents de les seves solucions. Parlem d'1.825.000 hores perdudes cada any per aquesta solució que vostès han decidit; sense parlar del retard d'un projecte que ja ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

... hi ha les expropiacions en marxa.

I no parlem de l'impacte sobre el paisatge d'un territori que encara queda amb vocació agrària, jo crec que el Pla de

Mallorca és l'única zona, a part de la Serra de Tramuntana, l'única zona que ha resistit aquests efectes de la balearització, idò, vinga, anem-hi cap allà enmig.

Com veu, amb aquesta política no hi ha consens, i jo li parl en nom de 32.000 ciutadans, no vull imposar la meua solució. Ara, en una cosa que sí crec que hi ha un gran consens polític és amb el tren. Miri, hem vist molts de nosaltres els ulls esporejant, fins i tot plorant, de moltíssima gent quan inaugurarem el tren de Manacor, amb això sí que crec que hi ha el cent per cent de la població que estigui en marxa. I curiosament, ahir és l'única política del pacte de progrés que va lloar, la política de transport públic, i en els acords entre el Partit Popular i Unió Mallorquina, tren zero, no hem vist res anunciat.

Jo crec que, amb el que val una autopista, es podria fer una bona carretera de quatre carrils, ràpida i segura i es podrien fer noves línies de tren. I si no basta això, jo crec que tenim dret a participar de les grans inversions ferroviàries que es fan en aquest moment a nivell d'Estat espanyol. Nosaltres som el 2% de la població de l'Estat, i hi ha una llei, que no sé si la coneixen, que és la llei de règim especial de les Illes Balears, que en el seu article 10 diu que el Govern de l'Estat participarà amb el Govern de les Illes Balears, col·laborarà amb el Govern de les Illes Balears per potenciar el transport ferroviari. Serà possible desenrotllar aquest article 10 del REB i participar de les grans inversions de l'Estat que es fan actualment? Nosaltres calcularem en campanya electoral que un 2% només del pressupost que es fa en alta velocitat, i que nosaltres pagam, perquè no demanam almoïna, perquè, com sabem, aportam entre 150 i 300.000 milions de pessetes anuals de les arques de l'Estat, amb impostos que es recaptin aquí; i aquí ens suposarien més 80, 85, 90.000 milions de pessetes, si aquí s'invertís proporcionalment al que s'inverteix a la península en aquest moment en transport ferroviari. Per què no reclamen una part, el compliment del règim especial?

Un règim especial que ahir, bé, vaig veure que en els acords firmats entre el Partit Popular i Unió Mallorquina diuen que desenvoluparan, ahir vostè va tornar a afirmar que es desenvoluparà el règim especial de les Illes Balears; ens va dir també que intentaran solucionar els problemes del transport aeri; i quin problema hi ha hagut perquè això es fes aquests quatre anys, la llei està aprovada d'abans de la legislatura que hem acabat? Vostè ha estat un protagonista directe dels acords del Consell de Ministres; quin problema hi ha hagut per impedir que es desplegàs, s'acomplís la llei del règim especial de les Illes Balears? Aquí sí que no hi ha culpa del Govern de les Illes Balears, això vincula exclusivament el Govern de l'Estat, de qui depèn aquesta solució.

Bé, també s'ha parlat molt de turisme durant tot aquest temps i a tota la campanya electoral i al discurs d'ahir s'ha insistit que aquests anys, des de les forces progressistes, hem atacat el turisme, fins i tot ahir va utilitzar la paraula que "hem satanitzat" el turisme, algun diari se n'ha fet ressò. Jo em faig una pregunta, i admet que hi pot haver hagut dues o tres declaracions tretes de context o no que poden haver perjudicat la imatge de les Illes Balears des del propi Govern, això ho hem d'admetre, però, perquè quan determinades persones diem, que m'hi incloc, que tenim un excés d'oferta turística, un excés de places, se'ns acusa d'anar contra el turisme, i determinades persones poden dir lliurement que tenim un excés d'oferta

turística, sigui el Sr. Cladera, fa 13 anys, que ja va dir que ens sobraven 50.000 places hoteleres, o sigui el president del Foment de Turisme ahir, que en els diaris deia que s'ha de reduir l'oferta turística de les Illes Balears? Aleshores, aquestes persones ningú no posa en dubte que vagin contra el turisme, és a dir, quan fan aquestes declaracions deu ser perquè volen que sobrevisqui el turisme, i quan ho fem des de determinades opcions polítiques se'ns acusa de satanitzar el turisme?

Mirin, vostè ahir va predicar, o predicar entre cometes, fe i esperança, tal vegada sigui l'expressió correcta, va predicar fe i esperança contra actituds negatives que han presidit aquesta passada legislatura; però qui ha fet més negativisme aquests quatre, especialment els tres darrers anys passats, qui ha fet catastrofisme cada dia, cada dia, cada dia? Qui ha negat a qualsevol moment la influència de l'11 de setembre, o de la crisi alemanya, i que únicament ha volgut carregar contra l'ecotaxa els mals al turisme? I la pregunta és: per què l'ecotaxa no ha tengut la més mínima influència en el mercat britànic i sí a Alemanya? Jo crec que el sentit comú ens diu que la crisi d'Alemanya pot haver afectat.

Ara, jo, sap què crec que ha fet molt de mal al turisme, senyores i senyors del Partit Popular? Que, setmanalment, durant tres anys, abans de posar-se l'ecotaxa i després de posar-se l'ecotaxa, secretaris d'Estat, ministres, president del Govern de l'Estat, cada setmana, una i una altra vegada han dit que a les Illes Balears els governants no volien turisme, que a les Illes Balears no venien turistes; això, això ha fet molt de mal, això ha fet molt de mal! Perquè vostès han llançat un missatge molt clar, sobretot en el mercat espanyol, que és un dels mercats principals, però aquestes declaracions també han tengut repercussió especialment en el mercat alemany; i quan, des dels poders de l'Estat, es deia que a les Illes Balears tractàvem malament els turistes, no volíem turistes, això feia mal al turista. És com si a la porta de dos restaurants, un devora l'altre, s'hi posa un amb autoritat i diu: no entreu en aquest restaurant, aquí no volen, aquí maltracten les persones que hi entren, naturalment, la gent cercarà altres destinacions. Això ha estat fer negativisme, això ha estat fer catastrofisme.

I la pregunta que ens fem en aquest moment és quin missatge oferirem ara, especialment al mercat alemany, que ha seguit aquests temes de prop? Per cert, un mercat alemany que en un 90% estava a favor de l'ecotaxa; i per tant, un potencial turista que en un 90% accepta pagar un euro diari perquè es puguin fer inversions per preservar la seva destinació turística, i ara li diem que es retira aquest impost -que l'han de retirar, perquè és una promesa electoral, això ho han d'acomplir, jo no li estic dient que no, o bé, ara en parlarem-, però vostès ara llancen aquest missatge: es deixarà de cobrar aquest impost turístic, per tant es deixaran de fer -això es pot traduir a Alemanya- es deixaran de fer inversions de caràcter mediambiental, de preservació del patrimoni, de manteniment del medi ambient, de donar una mà al món rural, que aquí acordarem que el 25%, i parlem -en pessetes- de 2.500, 3.000 milions de pessetes anuals, de l'ecotaxa havia d'anar al món rural. D'on trauran...?, mantendran aquestes ajudes al sector agrícola si retiren l'ecotaxa? I al contrari, arriba als potencials turistes alemanys el missatge que aquí s'opta per fer més urbanitzacions, qualque urbanització més, més ports esportius, sembrar Mallorca d'autopistes, etc. És a dir, aquesta és la imatge, la crida a un turisme de més qualitat?

Jo faria una reflexió amb tota la modèstia del món perquè, insistesc, vostès han de complir un compromís electoral, però jo no crec que l'incomplissin si en lloc de retirar l'ecotaxa canviassin la manera de cobrar-la, que és allò on hi ha hagut l'enfrontament amb el sector hoteler, i vostès, que ho poden fer possible, cobrin-la als ports i als aeroports, i segur que els hotelers no protestaran perquè no varen protestar quan el Govern de l'Estat va posar dues o tres taxes aeroportuàries que recaptin bastant més que l'ecotaxa. Per tant aquí nosaltres els oferim la nostra modesta col·laboració si vostès volen canviar el sistema de cobrament de l'ecotaxa, i pens que complirien el programa electoral.

Bé, entram a la segona bandera electoral del Partit Popular, que encarna el principi del liberalisme polític: la lliure elecció de centre. La pregunta que ens feim és: si aquesta és una qüestió tant de principis, la defensa de la llibertat per part del Partit Popular, perquè no l'han aplicada a una comunitat emblemàtica del Partit Popular com és la comunitat de Madrid?, que ara hi ha problemes però que fa quatre anys governava el Sr. Ruíz Gallardón. Perquè el curs 2002-2003 aquí el 86% dels alumnes anaren al primer centre que havien escollit els seus pares; a la comunitat de Madrid únicament el 74%. Aquest curs 2003-2004 una revista especialitzada -la tenc per allà-, especialitzada en educació, diu que un de cada dos alumnes han quedat sense el centre escolar que havien elegit els seus pares. Aleshores a Madrid s'atempta contra la llibertat de les persones?

Dia 30 de maig la patronal de l'ensenyament concertat, dia 30 de maig, cinc dies després de les eleccions, deia: "És impossible la lliure elecció de centre", i dia 6 de juny, just deu dies passades les eleccions, dos portaveus del Partit Popular deien: "Necessitam cinc anys per garantir la lliure elecció de centre". Miri, nosaltres no hem tengut cinc anys, eh?, i trobarem molts de problemes a l'educació, però moltíssims, moltíssims. I la solució, quina és? Passar de 25 a 35 alumnes per classe? És que encara no bastarà, el problema es produeix a vuit, deu centres concertats i públics, no ho oblidin, públics també, i alguns poden créixer, a dos o tres podran concertar més però a la resta no, i aleshores aquí s'han d'establir uns criteris. Els Sr. Matas deia en campanya electoral: "*Nuestro sistema...*", ho traduiré: "El nostre sistema educatiu no és lliure; el domicili de l'alumne s'imposa sobre el principi de llibertat, llibertat d'elegir el centre que es desitja, és a dir, que som esclaus del lloc de residència de l'alumne". Senyor nostre, aquest és un criteri que va posar vostè a la Lleide qualitat de l'ensenyament. La Llei de qualitat de l'ensenyament diu que quan un centre està saturat i té més demanda que oferta, criteris: primer, domicili, proximitat del domicili; segon, si té germans en el centre; tercer, renda; quatre, si hi ha algun tipus de disminució. Pertant el que creim, perquè a més és una normativa bàsica d'obligat compliment, llavors ens acusa de restringir les llibertats personals.

Jo crec que al final, i tendrem ocasió de veure-ho en aquesta legislatura, el Partit Popular no planteja la lliure elecció de centre per part dels alumnes, i això m'ho va descobrir l'editorial d'un mitjà de comunicació molt afí al Partit Popular que deia: "no, no, el PSM no ha entès el que és la lliure elecció de centre. La lliure elecció de centre és que el centre ha de poder elegir els alumnes", i això és el que passava fa un temps.

Quin és el camí per cercar la solució? Mirin, aquí ens hem trobat amb una vertadera explosió de la població escolar, que

s'han hagut d'invertir més de 140 milions d'euros en nous centres, més de 600 noves unitats han entrat dins el sistema educatiu, i no s'han pogut fer en la mesura que es necessitaven a Palma perquè fins fa uns mesos no es va desbloquejar la cessió de solars per part de l'Ajuntament de Palma. No don la culpa a ningú, dic que no es va desbloquejar la cessió de solars, i jo crec que quan estiguin acabades totes les inversions que hi ha també en marxa a Palma, disminuirà molt aquest problema, i en tot cas crec que, a part de fer possible l'accés al centre que vulguin els pares, el que hem de fer és millorar la qualitat de l'educació en el seu conjunt, i això significa que en els centres públics també s'ampliï l'oferta, que agafin els infants a les vuit del matí perquè els pares i les mares puguin anar a fer feina, crear una oferta de menjadors escolars, crear activitats extraescolars. Això, en la mesura de les disponibilitats econòmiques, s'ha començat a fer durant aquests anys.

I mirin, senyors del Partit Popular, jo crec que el món educatiu té moltíssims de problemes. Sobre l'educació es projecten tots els problemes de la nostra societat, i fins i tot de les famílies, fins i tot l'abandonament prematur de l'ensenyament; mirin quina paradoxa: aquí destruïm llocs de feina però els nostres infants continuen abandonant abans d'acabar els estudis perquè el mercat de treballa els reclama; quina paradoxa no és aquesta!

I jo crec que aquí especialment el Sr. Matas en campanya electoral va ofendre la comunitat educativa. A una pàgina d'un mitjà de comunicació vaig llegir que l'actual sistema educatiu manipula els alumnes, que promou comportaments incívics, que s'ensenya una història falsificada i es fomenta l'odi, a les nostres escoles! Que els pares no poden escollir la llengua vehicular; la llengua vehicular l'elegeix el consell escolar, en el qual participen pares, ensenyants, alumnes, ajuntaments. Que es fan immersions obligatòries; rotundament fals, no s'obliga ningú a fer una immersió. Jo crec que un objectiu que hem de perseguir és que en acabar l'ensenyament obligatori tots els nostres joves ciutadans coneguin perfectament els dos idiomes oficials d'aquesta terra, i anant a les solucions, a l'eficàcia, una revista del ministeri, de l'Institut de la Qualitat de l'Ensenyament, ens diu que a les tres comunitats on se surt del sistema educatiu amb un major coneixement de la llengua castellana és Catalunya, Galícia i les Illes Balears, perquè aquest sistema a partir de dos idiomes està funcionant.

Aleshores jo recomanaria -ahir vostè va dir que en economia els experiments amb gasosa-, miri, jo crec que dins la comunitat educativa s'han creat els mecanismes de participació, de promoure el consens, fins i tot d'autoavaluació, i els demanaríem que consultassin amb els professionals i que no fessin aquesta desqualificació global del sistema.

En tema de la llengua, ahir vostè va tornar a fer una afirmació: que aquí s'ha fet una imposició de la llengua pròpia de les Illes Balears. Miri, jo crec que no hi deu haver cap país del món, normalitzat políticament com a mínim, que el candidat a president del Govern surti i digui que s'imposa la llengua pròpia del país, la històrica, la parlada majoritàriament per la població. Les llengües es regulen, es regula el seu ús, s'impulsa, sobretot quan aquí per raons polítiques, històriques, no ho oblidem, s'ha perseguit la nostra llengua, i en aquest moment per raons demogràfiques la nostra llengua, a pesar que cada dia hi ha més ciutadans que la coneixen, de cada dia n'hi ha més

que la coneixen, però també pateix un retrocés en l'ús social al carrer. I bilingüisme hauria de ser que tots els ciutadans d'aquesta terra coneguin aquests idiomes, no que aquells que tenen com a llengua materna la llengua pròpia d'aquestes illes n'hagin de conèixer obligatòriament dues, i que els que tenen com a llengua materna la llengua castellana només n'hagin de conèixer una. Aleshores jo crec que aquí el que hem de fer és crear els mecanismes per facilitar als immigrants l'accés a la llengua pròpia d'aquesta terra.

Mirin -ja acab, Sr. President-, ahir ens va fer el Sr. Matas una promesa de diàleg amb la societat civil. El problema és que la societat civil expressa plantejament diversos, és molt plural, i jo estic convençut d'una cosa: que la seva promesa de garantir llocs de feina per a tothom, el cent per cent de la població, bé, per a tothom que som en aquesta terra actualment, en això segurament el cent percent de la població hi està d'acord; ara, segurament ja no trobaríem una majoria que donàs suport al seu programa de grans infraestructures, de créixer més amb noves urbanitzacions..., per cert, al camp de polo de Campos deixin de dir-li camp de polo, diguin-li urbanització de 700 o 800 xalets i 2.000 places; facin camp de polo perquè si reguen amb aigua depurada cap problema, el problema són els 700 o 800 xalets.

Acab, Sr. President. Tornant als principis, ahir el Sr. Matas va fer una defensa del liberalisme, però jo crec que la defensa de la democràcia i del liberalisme és patrimoni de totes les cultures polítiques que en aquest moment tenen representació parlamentària dins la Unió Europea; ara, això sí, hi ha diferents concepcions de liberalisme: hi ha un liberalisme cívica, progressista, democràtic, i hi ha un liberalisme que propugna senzillament un capitalisme salvatge, la reducció a la mínima expressió de l'estat, entès l'estat com una manera d'intervenir dins la societat redistribuint la riquesa mitjançant la recaptació d'uns impostos que s'inverteixen en béns, en serveis públics per a tota la població, especialment per a la gent més necessitada d'aquesta població, i entre el liberalisme de la Sra. Thatcher o del Sr. Reagan o del Sr. Bush, que redueixen a la mínima expressió els serveis públics de la seva població, i el liberalisme de la socialdemocràcia a Suècia, per exemple, hi ha tota una sèrie de matisos que ens fan afirmar que el liberalisme no és patrimoni de la dreta.

En tot cas, a l'hora d'encasellar el seu liberalisme, diríem per anar a Europa o, en el món occidental, de Suècia als Estats Units, està clar on vostè i la Sra. Munar s'han situat, perquè ni en el seu discurs d'investidura d'ahir, ni en els acords programàtics fixats, firmats entre el Partit Popular i Unió Mallorquina, no hi ha la més mínima referència als drets de les persones més necessitades, ni una frase de temes socials. D'aquest liberalisme...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, vagi acabant.

EL SR. SAMPOL I MAS:

D'aquest liberalisme ens desmarcam. Moltes gràcies.

I quant a l'oferta de diàleg, naturalment; una oposició crec que en les formes suau, en els continguts el més contundent que puguem, i sempre una mà estesa per poder consensuar tots els

temes que siguin d'interès general per a la nostra població. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Hble. Sr. Francesc Antich i Oliver,

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President, Sres. Diputades i Srs. Diputats. En primer lloc, vull donar l'enhorabona al candidat del Partit Popular i a tot el Partit Popular pels seus resultats electorals. Per tant, vagi per endavant el nostre respecte a aquesta nova majoria parlamentària i, com no pot ser d'altra manera, al govern que se'n derivi.

He de dir que, com a resultat d'aquestes darreres les eleccions, al Partit Socialista ens correspon el paper de liderar l'oposició amb la màxima responsabilitat i amb l'únic objectiu, que serà el del servei al nostre país. Una oposició que tindrà tot el rigor que pertoqui en cada cas, però també estarà, com no pot ser d'altra manera, oberta de forma permanent al diàleg i al consens. Una tasca que volem exercir amb lleialtat institucional i posant els interessos del país per damunt dels interessos partidistes o conjunturals. Per tant, fugirem del catastrofisme. L'oposició no serà una comparada de pressions econòmiques de ningú, ni farem de sibilles que anuncien la fi del món. Fugirem de tot això perquè amb aquestes pràctiques estam convençuts que el país sempre surt perdent.

Però, Sr. Matas, deixem de costat l'hermenèutica interpretativa i anem a parlar de la crítica objectiva i demostrable.

Vostè ahir va parlar de principis, i jo avui vull parlar aquí de principis, però també de valors. Vostè va centrar els seus principis en dos: el de la responsabilitat política i el de la llibertat. Idò, em perdonarà, però això són dues obvietats que se li pressuposen a tot governant democràtic i, per tant, no perdre ni un segon a contestar-li. En el nostre cas, li enunciaré, a més a més, dos principis que són, al mateix temps, potents valors, i que estaran presents al llarg de tota la meua intervenció: la importància de lo públic, coma garantia de l'interès general i de la implicació de tota la societat en el projecte de país i la significació concreta del principi d'igualtat d'oportunitats, que significa posar a l'abast de tothom els drets socials bàsics de les persones, drets socials per poder viure amb dignitat i seguretat, drets socials tan importants coma la sanitat, l'educació, els serveis socials, etc.

En el seu discurs hi ha una cosa que em va inquietar profundament. Vostè ens va fer ahir un discurs ple d'ideologia i buit de continguts, sense propostes concretes. En contraposició, li hem de dir que el seu cant al liberalisme primitiu i simplista és inaplicable a qualsevol societat moderna actual. Tampoc no sé si sap que històricament el socialisme i la socialdemocràcia s'han impregnat de les doctrines liberals. Però el nostre liberalisme mai no ha cregut en el fonamentalisme de mercat que vostè invoca un cop i un altre.

Vostè, Sr. Matas, no és liberal. És un neoliberal. Nosaltres sempre hem cregut en una economia de mercat, però no estam per una societat de mercat, en la qual tot sigui objecte de compravenda. No estam per una societat on no compten perres aquestes persones que, segons vostè, tant el preocupen. Insistesc, això seu no és liberalisme, és dreta pura i dura. I jo ho respect però, com és natural, no ho compartesc en absolut.

El seu liberalisme amaga una espectacular mancança de projecte de país. Vostè ens fa tornar de nou als temps del campí qui pugui, del deixar fer, del sí a tot sense cap ni una garantia. Miri, li prec que deixi de fer exercicis de cinisme entorn als llocs de feina. La seva política liberal no garanteix més llocs de feina que una política sostenible. En canvi, posa en greu perill la cohesió social.

Miri, ja la coneixem, la política liberal del PP en relació als llocs de feina. Privatitzen Telefònica, col·loquen al capdavant als seus amics, deixen que s'enriqueixin i, així, ahir mateix, notícia d'ahir mateix, anuncien l'acomiadament de 15.000 treballadors. Aquesta és la preocupació pels llocs de feina: 15.000 treballadors de Telefònica al carrer. Aquest és el liberalisme que crea llocs de feina. Miri, en aquests darrers quatre anys, amb un model econòmic dirigit cap a la sostenibilitat, s'han creat més llocs de feina que mai havien creat les seves polítiques pretesament liberals.

Si vostè fos un liberal modern sabia que avui molts dels principals jaciments de futur de llocs de feina es troben, precisament, en l'augment de les pràctiques mediambientals i en la consolidació dels serveis socials, que tenen el mercat com a gran referent. En canvi vostè, amb tot el seu liberalisme, només ens proposa el model desenvolupista desfasat: el de més gent i més població, el de les fulles de salaris magres i hores extres que no cotitzen per les pensions, el de l'augment de la sinistralitat laboral, el de l'economia de la massificació i de l'especulació. Perquè vostè encara insisteix en l'economia de l'especulació i la massificació i això està barallat amb l'economia productiva i de qualitat. Després de sentir-lo ahir ja veig que tornam al model desenvolupista i insolidari que sempre ha esgrimit la dreta en aquest país.

També m'inquieta profundament allò que vostè entén per la societat civil. Vostè ens dissenya una societat civil reduïda purament i simplement a una part dels empresaris, ni tan sols a tots els agents econòmics, com ara són també els sindicats. Va mencionar més de vint vegades els empresaris i només una els treballadors. Ara ja sabem la importància proporcional que vostè dóna a uns i als altres.

Idò no. La seva obligació és escoltar els empresaris i els treballadors.

Per altra banda, estic convençut que no tots els empresaris i els autònoms del nostre país estan per un model com el que vostè proposà ahir. Miri, ahir mateix el Foment de Turisme li demanava que retallàs una oferta turística excessiva. Li deien que sobren hotels, agències de viatge, botigues de *souvenirs*, sales de festes. Per tant, li demanaven intervenció. Els petits empresaris del món del comerç demanen intervenció. No volen llibertat d'horaris i de festius. Volen una regulació del comerç. Volen igualtat d'oportunitats enfront de les grans superfícies.

Amb el que vostè proposa, els petits ho passaran molt malament, siguin o no empresaris.

Vostè va fer ahir un discurs dirigit exclusivament a una part del sector econòmic. No el va dirigir a la societat. Ens ha dit que vostè governarà escoltant la societat civil. Això he de dir que és tota una novetat. Probablement l'escoltarà com va escoltar la societat civil que es va manifestar contra la guerra, o quan es va manifestar contra el seu pla hidrològic o quan es va manifestar contra del Prestige.

No va parlar d'escoltar els col·lectius de minusvàlids, ni les associacions de veïnats, ni els joves, ni les famílies. Només va parlar d'una part dels empresaris. Li record que vostè hauria de ser a partir d'ara el president de tots.

Però continuem parlant de principis i de valors. Jo li explicaré els nostres valors, els nostres valors que s'apliquen al model de país que nosaltres defensam. Els socialistes volem un país en el qual sigui possible el creixement, la modernització, i la creació de riquesa i, a la vegada, sigui també tot això compatible amb el respecte al territori, al medi ambient i al nostre patrimoni cultural. Un país que el volem pertot, i per tant, on el progrés econòmic ha d'anar en paral·lel al progrés social. En definitiva, treballar amb la mirada posada en la igualtat d'oportunitats de totes les persones que viuen a la nostra comunitat autònoma. Un país que té identitat pròpia i, pertant, necessita polítiques pròpies, les necessita per garantir les seves, les nostres singularitats. Una identitat que ens cohesioni i ens conformi com a poble i que endemés és la millor brúixola per navegar dins un món globalitzat i de cada vegada més complex. Un país que apliqui la proximitat en el seu entramat institucional. Proximitat que permet una millor coneixença de les necessitats i que permet, a la vegada, una millor participació de tothom, perquè proximitat significa participació.

Els socialistes creiem que per dur a terme aquest projecte és bàsic garantir l'interès general i la igualtat d'oportunitats. I per això, defensam el reforçament del que és públic com a garantia del que és de tots. Però, a la vegada, és imprescindible implicar tothom i per això, la participació i el diàleg social són eines bàsiques per juntar tots els esforços dels interessos privats en pro del que ha de ser l'avang de la col·lectivitat.

Aquest és el projecte que hem defensat i defensarem. Un projecte que pel que vàrem sentit ahir està ben enfora del seu. Per això, senyor candidat, li vull manifestar que ens trobarà en contra de totes aquelles polítiques que signifiquin a la nostra terra un retorn al passat. Tornar al passat significa que la cohesió social no sigui una prioritat. I jo li vull recordar que ahir, en el seu discurs, no hi havia ni una línia de cohesió social. És evident, per tant, que això no entra en els seus principis.

Tornar al passat significa anar a cop de conjuntures, i està demostrat que així no es resolen els problemes estructurals. Anar a cop de conjuntures significa anestesiar els problemes que té el nostre model de creixement, però quan passa l'anestesia, persisteixen els problemes i de cada vegada, per desgràcia, tornen més grossos.

Tornar al passat significa apostar per un model expansionista de creixement, per la massificació, per la saturació territorial, turística i social. Polítiques expansionistes que signifiquen més

massificació, més dessaladores, més consum energètic, més autopistes, més destrucció del territori i del paisatge, més població i més precarietat laboral. I tot això significa menys qualitat de vida, menys satisfacció del turisme, menys igualtat social, menys cohesió i menys país.

Senyor candidat, em permetrà ara una reflexió de com troba vostè el nostre país. Es trobarà un país més avançat que fa quatre anys en la majoria d'àmbits. Es trobarà un país que té la xifra d'atur més baixa d'Espanya, una taxa del 5,35 % el dia 1 de juny del 2003, més de 3 punts per davall de la mitjana. Els experts, com ha dit algú, consideren que quan l'atur ronda el 5 % ja parlem de plena ocupació.

Es trobarà vostè un país en el qual no només no s'ha destruït cap lloc de feina sinó que, en relació amb l'any 1999, s'han incorporat al mercat laboral 65.000 persones. I d'aquestes 65.000, 59.000 estan fent feina.

Es trobarà vostè un país turístic que l'any 2002 va rebre més de 9 milions de turistes, alguns milers més que l'any 1998, que va ser considerat un any excepcional. De fet, de fet, vostè mateix parlava llavors de contenir el creixement perquè això no podia continuar en aquests nivells de creixement. I així consta a totes les hemeroteques.

Es trobarà vostè un país que té el percentatge més alt d'Espanya d'empreses per mil habitants. I això que vostè diu que hem anat en contra dels empresaris. Durant els darrers quatre anys aquí s'han continuat creant empreses com mai no s'havia fet.

La veritat és que no el vull embafar de xifres econòmiques, però li donaré un parell de dades més: segons l'Institut Balear d'Estadística, Balears va ser líder en pernoctacions l'any 2002; segons l'Institut Nacional d'estadística, les Illes lideraren l'ocupació de llits turístic durant l'any 2002. En el 2002, el poder adquisitiu per persona a Balears està 3 punts per damunt de la mitjana europea. I una darrera dada de 31 de maig de 2003, Balears és líder en quota de mercat britànic, amb un 19%.

Lluny d'estar en una situació de depressió, li deixam una economia sòlida en una conjuntura internacional incerta i feble. Una economia sòlida en una conjuntura internacional incerta. Aquí hem patit els efectes de l'onze de setembre a Nova York i la major crisi econòmica que mai no ha patit Alemanya en els darrers deu anys. Idò, tot i així, a pesar de totes i cada una d'aquestes dificultats, podrà vostè començar a treballar sobre la base d'una economia que, com he dit, és raonablement sòlida.

També és ben ver i és cert que hi ha problemes estructurals, alguns molt complexos entorn al turisme, a les noves demandes i als nous hàbits dels turistes, a l'oferta complementària, als preus turístics, a la planta hotelera, que hauran de ser reconduïts amb seny en la mesura de les competències del govern. Però, en definitiva, trobarà vostè uns perfils econòmics positius. Pertant, parlar de depressió absoluta no és només una manipulació sinó que a més és faltar de forma molt greu a la veritat.

Però no només es trobarà vostè un país que ha resistit perfectament una conjuntura econòmica internacional adversa. Vostè podrà també treballar sobre unes sòlides bases d'avenç social que han millorat notablement en els darrers quatre anys.

Vostè es trobarà damunt la taula un desplegament de transport públic sense precedents en aquest país, sense precedents en aquest país. Vostè es trobarà la gestió de 2.500 habitatges de promoció oficial.

Seguint en l'ordre social, vostè tindrà l'oportunitat de continuar amb la targeta bàsica d'ajudes als jubilats, als pensionistes de pensions no contributives. De la mateixa manera, vostè es trobarà que les ajudes a domicili han augmentat en els darrers quatre anys en un 60%. Avui ja són més de 4.000 famílies les que reben aquestes ajudes.

Vostè es trobarà unes sòlides polítiques contra els accidents laborals, cosa que mai no s'havia fet en aquesta comunitat autònoma. També es trobarà que les estades diürnes per a la gent major han sofert un gran increment. També es trobarà amb un Institut de la Dona que mai fins ara no havia existit i que ha fet una molt bona feina. També ja hi ha més de 40 centres de salut nous o perfectament reformats. Tenim tot un pla de salut mental i un hospital psicogeriatric nou i podrà comprovar com ja no existeix aquell manicomi vell i desordenat.

Pel que fa a hospitals vostè es trobarà Son Llàtzer amb un bon grau de rendiment. Per cert, també li vull fer constar que amb un any i mig de tenir les transferències no hem ajornat res, com vostè deia ahir. L'hospital d'Inca està adjudicat i falta la llicència de l'Ajuntament que fa quatre mesos que està sol·licitada. El de Menorca està en obres i quant al de Formentera, els terrenys estan comprats i l'avantprojecte està fet.

Pel que fa a l'educació, vostè es trobarà amb la gestió de 30 centres educatius nous i mil professors més que l'any 1999.

Pel que fa al desenvolupament tecnològic i a la innovació vostè tindrà l'avantatge de no partir de zero. I no partirà de zero perquè a la passada legislatura s'han posat en marxa, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma, altres comunitats autònomes van pel tercer quart pla, s'han posat en marxa els plans de recerca i desenvolupament i el primer pla d'innovació. Si és per primera vegada, això vol dir que els que hi havia abans de nosaltres, mai no es preocuparen d'aquestes qüestions.

En definitiva, senyor candidat, vostè es trobarà un país més avançat del que va deixar l'any 1999. I ja sé que això no podria ser d'altra manera. Amb encerts i desencerts, la intensa feina dels darrers quatre anys és aquí, a la vista de tothom.

Idic tot això perquè, per desgràcia, al programa que vostè va presentar ahir en aquesta cambra, hi ha elements, per a nosaltres, de preocupació.

El seu programa de govern és desenvolupista, no li interessen els problemes socials, deixa de costat el que és públic i no proporciona respostes a alguns problemes estructurals. És clar, per tant, que tenim dos models diferents d'entendre el present i el futur en aquest país. I li vull posar uns exemples.

D'entrada l'exemple del seu gran anunci: la derogació de l'ecotaxa. Vostè va reconèixer ahir que la indústria turística ha de menester reformes estructurals importants. El motor de la

nostra economia és i ha de continuar sent la indústria turística. Però també és ben cert que és bàsic diversificar el nostre producte cap a àmbits culturals, mediambientals, esportius, etc. Per altra banda, el turisme té uns costos socials i mediambientals que han de ser compensats i, a més, necessita inversions per millorar la qualitat. Per dur en davant aquesta tasca, nosaltres li deixam un instrument que li proporciona els ingressos necessaris, d'aquest instrument se'n diu ecotaxa.

I no aprofitaré, no li faré la broma fàcil sobre el que va dir vostè ahir, que l'anunci de la derogació de l'ecotaxa ja ha generat més afluència de turistes, encara que, com vostè pot suposar, aquesta valoració seva sigui per emmarcar.

Senyor candidat, si li fan llevar l'ecotaxa, si li fan llevar l'ecotaxa, haurà d'articular noves fórmules per obtenir els recursos per a les necessàries reformes estructurals que el turisme ha de menester. Un turisme del qual volem viure molt de temps i no només volem pensar en la propera temporada.

Per altra banda, vostè ahir va dir que el que hem fet nosaltres amb el turisme és "delictiu", i a nosaltres, Sr. Matas, els delictes que realment ens preocupen són els que provenen de la inseguretada ciutadana, que, per cert, li record, aquesta és una competència estatal que aquesta comunitat autònoma és una de les que ha patit els creixements més grossos en relació amb la inseguretada ciutadana. Itambé li record que el govern anterior va fer passes a Madrid per tal que es trobassin solucions en relació amb aquest tema i que, per tant, el ministre Sr. Acebes té tota la informació necessària per tal de saber quin és l'estat en què es troba aquesta comunitat en relació amb aquest tema, i no ha fet res absolutament. Li vull recordar que això és molt greu a qualsevol comunitat, però a un país turístic és doblement greu. I això, també li vull dir, això sí que dona mala imatge turística i, si no, ho demani a la Platja de Palma. Vostè ens va parlar ahir d'inseguretada jurídica, però no d'inseguretada ciutadana.

És especialment preocupant la seva concepció del que és l'ordenació del territori. Vostè va dir ahir que es basava en dos principis: la seguretada jurídica i el respecte a la propietat privada. Molt bé, això és així, però hi ha una cosa molt més important de la qual vostè se'n va oblidar, i aquesta cosa és l'interès general. En canvi, vostè se'n va oblidar, i la Constitució, la Constitució de tots els espanyols, no se'n oblidada. Diu l'article 47 de la Constitució que "els poders públics regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació". Per tant, prengui nota d'aquest article.

El seu discurs ens fa tornar enrere, a velles fórmules, a fórmules d'explotació intensiva dels recursos en un territori limitat com el nostre. Vostè anuncia que reformarà les Directrius d'Ordenació del Territori per permetre l'edificació del camp de polo de Campos, però no explica quin creixement urbanístic permetrà a Mallorca, si el 10% que permeten les Directrius d'Ordenació del Territori o el 3% que figura al pla territorial.

Anuncia també que construirà passeigs marítics per tot el litoral i més dessaladores. Això no és cap sorpresa.

Anuncia també que eliminarà els nous parcs naturals amb una contradicció que per a nosaltres és flagrant: vostè continua

adoptant com a criteri per a les figures de protecció ambiental la titularitat pública o privada, al Ministeri de Medi Ambient no ho feia així. Un espai, un espai, Sr. Matas, té valor per la seva singularitat, el nom dels propietaris no hi afegeixen cap valor mediambiental, no fan que sigui mediambientalment més important. La fragilitat del territori ens obliga a impulsar polítiques integrades en el nostre entorn. En canvi, vostè torna a apostar per fer autopistes que consumeixen molt de territori. Ho ha deixat ben clar: hi haurà autopistes a totes i cada una de les Illes. Bé, la veritat és que d'això tampoc no en faré broma i seria ben fàcil el fer-ne.

Però parlem de la famosa autopista a Manacor, aquella que en la darrera legislatura del Partit Popular ja s'havia de fer, que la varen pintar amb un parell de traçats, però de la qual, en arribar nosaltres al govern, no trobarem cap projecte a la conselleria. Ara, tot i que no és el que diu el seu programa electoral, sembla que en aquests moments vostès volen fer aquesta autopista per Inca. Crec que s'ho hauria de pensar bé perquè això, com ja li han dit, suposa més problemes de col·lapse a l'entrada de Palma, per no parlar de l'abandonament dels pobles de Mallorca i la desestructuració territorial que això significa.

Però si el seu model territorial és molt preocupant, a l'àmbit social hi ha temes d'absoluta discrepància, com en el camp educatiu. L'exemple més clar és la lliure elecció de centre. Una promesa desqualificada pels mateixos professionals. Si a un col·legi de 1.000 alumnes hi ha 2.000 sol·licituds, Sr. Matas, ja em dirà com ho arreglarà. No sé si posarà dos alumnes per cadira. Crec que hauríem de parlar seriosament. Nosaltres, i també els professionals del sector, creim que això és impossible.

També ha dit vostè que actuarà en contra del criteri de zonificació geogràfica. Per tant, tothom podrà anar a qualsevol escola, els d'Artà a Manacor i els de Lloret a Palma, posem per cas. Crec que ja es pot preparar un fort finançament per al transport escolar perquè les carreteres n'estaran plenes.

I, per últim, per acabar de rematar la jugada proposa "un sistema de finançament en funció dels resultats pedagògics i acadèmics", és a dir, més doblers per als qui tenen millors resultats. Amb aquest sistema injust, els centres amb pitjors resultats no podran sortir de l'espiral del fracàs. Vostè el que vol, el que persegueix amb aquests tipus de mesures és que els nins que tinguin problemes de petits els arrossequin tota la seva vida.

En resum, vostè aposta per dues vies educatives: una, elitista, de qualitat i de primera classe; i una altra, de segona categoria amb funció merament assistencial. I jo, Sr. Matas, li vull dir que els socialistes creim que l'escola ha de ser un eina d'integració i no una eina de selecció social.

Quant a la llengua només vull demanar-li una cosa: no faci de la llengua catalana una eina de confrontació, fem que sigui una eina de cohesió i de convivència. Per a nosaltres, aquesta és una qüestió d'Estat, i en aquest tema li demanaríem que anàssim tots pel camí del consens.

En el seu programa, Sr. Matas, vostè no parla de règim especial, d'allò que en altre temps era la seva gran aposta de

futur. Ahir li va dedicar exactament sis segons. Vostè va dir que tenia voluntat de desenvolupar-lo. Lirecord que durant aquesta legislatura, el Defensor del Poble va dir que vostè i tots els altres ministres no tenien cap tipus de voluntat política de desenvolupar el règim especial. Un règim especial que, des de la seva aprovació l'any 1998, pràcticament no s'ha desenvolupat, a pesar de les moltíssimes i reiterades peticions que s'han fet des del Govern de les Illes Balears. Li record que és una llei que la seguretat jurídica obliga que es compleixi en tot el seu contingut, aquí també hauríem de demanar seguretat jurídica.

Nosaltres li donarem suport a l'hora d'exigir el seu desenvolupament, un suport que, també li vull ben clar, no hem tengut de vostès durant aquests quatre anys. Com a mostra voluntat, li pos sobre la taula una mesura prioritària: l'augment del 50% del descompte per a residents, que hauria d'acompanyar la declaració d'obligacions de servei públic. Li he de dir que el Sr. Cascos té tots els documents per fer la declaració demà mateix i per fer efectiu aquest descompte.

Els principis són molt importants, però no podem deixar de banda els temes concrets, perquè afecten el dia a dia de ciutadans i ciutadanes. A la seva intervenció d'ahir no varen quedar clars alguns temes que nosaltres consideram prioritaris per als ciutadans i per a les ciutadanes en els pròxims quatre anys, no quedaren clars perquè, entre d'altres coses, vostè, de cohesió social no en va parlar.

Per tant, jo li demanaria què pensa fer en matèria d'habitatge, si pensa continuar les polítiques que ha dut a terme el Govern de les Illes Balears en relació amb el que és l'habitatge públic o si pensa tornar als incompliments o als compliments minsos del Pla nacional d'habitatge que es feien durant el temps en què vostè era el president d'aquesta comunitat autònoma.

També li voldria demanar si vostè, que ha manifestat que li agradava la política que havíem fet en relació amb transport públic, donarà suport als distints projectes que hi ha en marxa, compuguin ser el tren a la Universitat, Artà-Capdepera, Alcúdia i totes i cadascuna de les distintes actuacions que preveu la planificació en matèria de transport públic.

També ens agradaria saber què pensa fer amb les transferències de competències als consells insulars, sabem que vostè aposta per la descentralització, però ens agradaria saber qualque cosa més, ens agradaria saber de què, què és el que vol descentralitzar vostè, quina és la seva aposta durant aquesta legislatura quant a descentralització en els consells insulars.

I també ens agradaria saber quina és l'opinió del Partit Popular en relació amb la descentralització que s'ha de fet dels consells insulars cap als ajuntaments. Ens agradaria que ens donàs unes directrius una mica més grans per tal de poder saber exactament què és el que volen fer vostès, no sigui cosa que ens passi el mateix que amb l'autopista a Manacor.

També ens agradaria saber i ens agradaria que ens explicàs quin serà el futur de l'hospital de Son Dureta. Serà una reforma integral o serà un hospital nou? Ens agradaria que ens ho aclarís.

També ens agradaria que ens donàs algunes directrius més quant al que vostè diu "repensar" les reformes del sector hotelier.

Miri, nosaltres li hem presentat aquests quatre anys moltes realitzacions concretes. Té aquí davant l'alternativa al seu govern, i crec que demostrada amb fets tangibles. Vostès no poden, senyor candidat, treballar pensant tot just en l'horitzó més immediat, en el benefici ràpid i, per tant, en la propera temporada turística. No es pot fer demagògia amb tot això. No es pot presentar com grans desfetes de gestió allò que ha estat motivat per una contracció econòmica externa.

Allò vostè coneix perfectament, però que ahir i avui, de manera intencionada, ha silenciada. Aquest obstruccionisme ha deteriorat, com ja s'ha dit, la imatge del país. No es pot, no podem pensar en el curt termini. La nostra voluntat és una altra: és treballar per avui, però pensant en demà, en les noves generacions que han de tirar endavant el nostre projecte de país.

Això, Sr. Matas, significa pensar en tots.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Abans de suspendre aquesta sessió, aquesta presidència ha rebut una mala notícia, es tracta d'un accident mortal que ha provocat que hagi perdut la vida el Sr. Gustau Fernández, cap de llista del PSM a Manacor. Per tant, jo crec que recollint el sentiment de tota la cambra, podríem expressar el nostre condol a la seva família i també a l'agrupació del PSM de Manacor i també de Mallorca.

Dit això, arribats a aquesta hora, se suspèn la sessió fins a les 17,00 hores.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
